

Cuprins

- 5 O chemare solemnă
- 10 Dumnezeu aşterne lucruri în scris
- 15 Cartea naturii
- 20 Duhul lui Dumnezeu și Providența
- 26 Isprăvnicie pusă la încercare
- 31 Țintind spre înalt
- 36 Dezvoltând mintea
- 41 „Cereți și vi se va da”
- 47 Modelat de Maestru
- 52 Înseninând mediul în care trăim
- 57 O chemare la jertfire de sine
- 62 Înfruntând încercări și împotrivire
- 67 Ridică-te pentru Isus!

Lecțiile biblice
pentru Sabat
Publicație trimestrială
a Departamentului
Școlii de Sabat al
Conferinței Generale.

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș - Jud.
Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111
e-mail: info@azsmr.ro
www.azsmr.ro

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program zilnic, bazat în întregime pe Biblie și Spiritul Profeției fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri corecte și concise. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Ilustrații: istockphoto.com pe coperta din față; map resources la paginile 4, 25, 46; PhotoDisc pe coperta din spate.

ISSN 1222-8532

Cuvânt înainte

De ce suntem aici? De ce a considerat Creatorul că e potrivit să ne încredințeze nouă ultima solie de har pentru a fi dată acestei lumi? Dă acest fapt cu adevărat o semnificație mai profundă vieții noastre? Ar trebui, cu siguranță!

În timpul acestui trimestru în Școlile de Sabat de pe întregul mapamond se va studia tema *Chemarea Creștinului*. Care este această chemare specială în aceste ultime zile înainte de întoarcerea lui Hristos, Mirele?

„Cei care așteaptă venirea Mirelui trebuie să spună oamenilor: ‚Priviți! Acesta este Dumnezeuul vostru’. Ultimele raze de lumină plină de har, ultima solie de milă care va fi dată lumii sunt o descoperire a caracterului Lui plin de dragoste. Copiii lui Dumnezeu trebuie să descopere slava Sa. Prin viața lor personală și caracterul lor trebuie să fie vizibil ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei.

Lumina Soarelui neprihănirii trebuie să strălucească în fapte bune—în cuvinte pline de adevăr și fapte sfinte.”— *Pildele Domnului*, pp. 415, 416 engl. (rom. cap. *În întâmpinarea Mirelui*)

„Lucrarea lui Dumnezeu merită cele mai bune eforturi ale noastre. Pentru a împlini planul divin, Fiul omului a venit să caute și să salveze ceea ce era pierdut. El i-a învățat pe cei greșiți și plini de păcate, pe care a venit să îi salveze, și în rugăciune serioasă către Tatăl Său a luptat în favoarea lor; și noi trebuie să ne angajăm în aceeași lucrare. Dacă aceasta nu a fost sub demnitatea Fiului lui Dumnezeu, a Creatorului lumilor, trebuie ca urmașii Săi să considere acest lucru prea umilitor sau să creadă că sacrificiul e prea mare? Nu, chiar nu. Oricât de înalte ar fi aspirațiile noastre, nu există nici o chemare mai înaltă, mai sfântă, și mai înnobilitoare decât a fi conlucrător cu Fiul lui Dumnezeu.” — *The Signs of the Times*, 16 septembrie 1886.

„Iată, cum este lutul în mâna olarului, așa sunteți voi în mâna Mea!” (Ieremia 18:6).

„Avem o chemare cu atât mai înaltă decât interesele banale, egoiste, cu cât sunt mai sus cerurile față de pământ”—*Evanghelizarea*, engl. p. 550 (rom. subcap. *Măsuri cumpănite - cap. Evanghelizare medicală*).

De fapt, nu există nici o chemare mai mare, nici mai înaltă, nici un privilegiu mai înălțat pe pământ. Este atât de diferită, de aparte, față de ceea ce lumea consideră glorios sau măreț, încât credincioșii sunt copleșiți de teamă și uimire, de venerație când își dau seama de dimensiunile ei, și se delectează gustând-o. În loc de a acționa conduși de dorința după câștig, adevăratul popor al lui Dumnezeu caută să dea. În loc să râvnească după onoare și laudă, ei își umilesc sufletele pentru a-i considera pe alții mai buni și mai vrednici decât ei. Ce uimitor, cât de aparte, ce înviorător! Să zărim ceva din această glorie tipică cerului și să realizăm cu adevărat împlinirea dată de profunzimea acestei chemări înalte—acesta este dorința

Departamentului Școlii de Sabat al Conferinței Generale

DARUL**SABATULUI ÎNTÂI**

pentru Cape Town,
Africa de Sud

Misiunea Capului Bunei Speranțe se află situată la 30 km nord de Cape Town. Populația ei cuprinde aproape 5 milioane de oameni, reprezentând aproape toate rasele: negri, albi și asiatici. Pe lângă acești rezidenți născuți aici, mulți oameni din țările învecinate sfâșiate în trecut de războaie au venit pentru a locui aici în speranța unei sorți financiare mai bune. Cape Town este vizitat în fiecare lună de mii de turiști. Este un oraș faimos pentru caracteristicile sale naturale unice, cum ar fi Table Mountain, Cape Point, Insula Robben, care este acum una dintre atracțiile turistice ale Africii de Sud.

„Solia reformățiunii” a pătruns în acest oraș în jurul anului 1996 printr-un misionar care s-a mutat aici din Johannesburg.

Ca urmare la aceasta, un frate generos a donat o proprietate într-un loc numit Kraaifontein, situat în Cape Town, pentru ca acesta să devină sediul de aici al lucrării Domnului. Timp de câțiva ani, acesta a fost folosit atât ca sediu de birouri cât și ca biserică. La un moment dat, vrăjmașul sufletelor a încercat să distrugă lucrarea, dar prin puterea lui Dumnezeu, lucrarea a fost reînsuflețită și în cadrul altor grupe de adventiști care studiază deja de ani *Lecțiile Școlii de Sabat* ale bisericii noastre și *The Reformation Herald*, s-a trezit mult interes.

Cu aceste provocări în fața noastră și datorită faptului că trebuie să ne extindem frontierele noastre misionare pentru a ajunge la cele 5 milioane de oameni și la miile de turiști care vizitează acest oraș, am plănuț să renovăm proprietatea aceasta care s-a deteriorat în unele părți, și să îmbunătățim activitățile noastre misionare pentru a ajunge la sufletele din acest colț al continentului african. Avem în plan să extindem misiunea noastră construind încă un loc de închinare într-o altă zonă în care membrii se află departe de biserica misiunii noastre.

De aceea apelăm la voi, frați și surori din întreaga lume pentru ca să vă amintiți de noi când aduceți darul vostru pentru acest Sabat. Dumnezeu să binecuvânteze dăruitorii! Vă mulțumim anticipat,

Frații și surorile voastre din Cape Town

O chemare solemnă

„Iată Eu stau la ușa, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine” (Apocalipsa 3:20).

„Hristos bate la ușa inimii, dorind să intre. Vrei să Îl lași să intre?” - *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 308 engl.

Sugestii pentru studiu: *Înalta noastră chemare*, p. 35, 287 engl. (rom. cap. *Biblia nu are rival și Supus chemării lui Dumnezeu*, p. 33, 284).

Duminică

30 decembrie

1. E TIMPUL SĂ ASCUȚI!

a. Care este primul apel pe care Creatorul nostru îl face fiecăruia dintre noi? Proverbe 7:24.

„Avem dovezi de netăgăduit ale vocii Adevăratului Păstor, și El ne cheamă pe fiecare dintre noi să Îl urmăm. El spune: ‚Am păzit poruncile Tatălui Meu’ (Ioan 15:10). El Își conduce oile în calea ascultării umile de Legea lui Dumnezeu.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 314.

„Cel care vrea să fie un serv credincios al lui Hristos trebuie să asculte instrucțiunile Celui mai mare Pedagog pe care L-a avut lumea vreodată. Ideile și principiile sale trebuie să fie păstrate curate prin puterea lui Dumnezeu. În fiecare zi el trebuie să învețe să devină mai demn de încrederea acordată lui. Minte sa trebuie să fie stimulată de puterea divină; caracterul său trebuie să fie necontaminat de trăsături lumești.” - *The Signs of the Times*, 24 decembrie 1896.

b. De ce ar trebui să avem o dorință puternică să ascultăm de vocea lui Dumnezeu? Ieremia 29:11-13; Osea 11:4 (prima parte).

„Dumnezeu ne dă binecuvântări; dacă am putea privi în profunzime în planul Său, am vedea clar că El știe ce e cel mai bine pentru noi, și că rugăciunile noastre sunt ascultate. În locul a ceva ce am cerut, El nu ne dă nimic vătămător, ci binecuvântarea de care avem nevoie, pentru că ceea ce am cerut nu ar fi fost spre binele nostru, ci doar ne-ar fi rănit.” - *Mărturie*, vol. 1, p. 121 engl. (rom. cap. *Credința în Dumnezeu*).

2. UN MARE PRIVILEGIU

a. **De ce ar trebui să stăm în reverență la gândul că vorbim cu Stăpânul Universului? Iov 38:1-7; Isaia 40:28.**

b. **Când Moise a cerut să vadă slava lui Dumnezeu, ce i-a fost dat să înțeleagă? Exod 33:18, 19; 34: 5-8. De ce putem fi încurajați privind această slavă?**

„Rugați-vă împreună cu Moise: ‚Arată-mi slava Ta!’ (Exod 33:18). Ce este această slavă? - Caracterul lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce i-a arătat El lui Moise.”—*Slujitorii evangheliei*, p. 417 engl. (rom. cap. *Răspunderi importante*, subcap. *A clădi pe sfat omenesc*).

„Pentru ca un om să fie creștin nu e nevoie să aibă talente deosebite. S-ar putea ca un om să nu aibă nici un cuvânt de spus în consiliile legislative, să nu i se permită să facă planuri în senate sau să voteze în parlamente, totuși, el are intrare la Dumnezeu. Regele regilor se apleacă să asculte rugăciunea unuia care dorește să facă voia Stăpânului. O rugăciune rostită dintr-o inimă sinceră și smerită este de o valoare mai mare în ochii cerului decât o cuvântare elocventă. Dumnezeu ascultă fiecare rugăciune adusă îmbălsămată cu parfumul credinței. Cel mai slab copil al Său poate exercita o influență în armonie cu sfatul cerului. Dumnezeu Își însuflețește lucrarea ca răspuns la rugăciune.”—*The Review and Herald*, 23 iunie 1903.

c. **Cum rezumă Isus rezultatul produs atunci când chemarea Sa, apelul făcut de El, sunt ascultate? Matei 10:39.**

„În viața aceluia care Îl urmează pe Salvatorul nu poate exista preocupare cu sine însuși. Adevăratul creștin alungă din inimă orice egoism. Cum ar putea el trăi pentru sine în timp ce se gândește la Hristos, Cel atârnat pe cruce dându-și viața pentru viața lumii? În locul tău, Isus a murit de o moarte rușinoasă. Ești tu dispus să te consacri în serviciul Său? Să fii gata pentru orice, sau să faci orice ți-ar putea cere? Ești dispus să dai eul la o parte, și să spui un cuvânt de avertizare tovarășului tău de drum pe care îl vezi că cedează în fața ispitelor lui Satan? Ești tu dispus să sacrifici unele dintre planurile tale de dragul de a încerca să îl aduci pe acesta pe cărări sigure?”— *Înalta noastră chemare*, p. 287 engl. (rom. p. 284, cap. *Supus chemării lui Dumnezeu*).

3. LECȚII DIN TRECURT

a. Ce este promisiunea tuturor celor ce ascultă de vocea lui Dumnezeu? Proverbe 8:32.

b. Cum a exemplificat Isus valoarea ascultării de cuvântul Său? Matei 7:24-27.

c. Ce avertisment trebuie să luăm din felul în care sistemul educațional din zilele lui Hristos împiedica de fapt vocea lui Dumnezeu? Osea 4:6; Ieremia 2:13.

„În zilele lui Hristos, orașelul sau satul care nu se îngrijea de instruirea religioasă a celor tineri era privit ca aflându-se sub blestemul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, învățarea devenise doar o formă. Tradiția luase în mare măsură locul Scripturilor. Adevărata educație i-ar fi condus pe tineri să Îl „caute pe Dumnezeu și să se silească să Îl găsească” (Fapte 17:27). Dar învățătorii evrei își îndreptau atenția spre probleme legate de ceremonii. Mîntea lor era încărcată de materiale nefolositoare pentru cel ce învața, care nu erau recunoscute în școlile mai înalte din curțile de sus. Experiența care se obține printr-o acceptare personală a cuvântului lui Dumnezeu nu își găsea locul în sistemul educațional. Absorbiți în șirul nesfârșit al ceremoniilor lor exterioare, studenții nu aveau ore de comuniune liniștită cu Dumnezeu. Ei nu auzeau vocea Sa vorbind inimii lor. În căutarea lor după cunoștință, ei s-au întors de la Izvorul înțelepciunii. Lucrurile esențiale ale slujirii lui Dumnezeu erau neglijate. Principiile legii erau făcute de neînțeles.” — *Hristos, lumina lumii*, p. 69 engl. (rom. cap. *Ca un prunc*).

d. Cum putem fi inspirați de acea cunoaștere mai înaltă cu care s-a ocupat psalmistul? Psalmii 12:6; 119:98-100.

„Pentru cei care ... se prind de asigurările divine ale cuvântului lui Dumnezeu, există posibilități minunate. Înaintea lor se află câmpurile vaste ale adevărului, resurse uriașe de putere. Li se vor descoperi lucruri pline de măreție. Li se vor arăta privilegiile și datorii despre care nici nu bănuiau că se află în Biblie.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 465 engl. (rom. cap. *Cunoștința dobândită din Cuvântul lui Dumnezeu*).

4. INTERACȚIUNE PLINĂ DE REVERENȚĂ

- a. Ce invitație plină de căldură ne face Creatorul fiecăruia dintre noi, și cum ne punem noi adesea piedici pentru a nu o accepta pe deplin? Apocalipsa 3:20.**

„Fiecare avertizare, fiecare mustrare și fiecare rugămintă din Cuvântul lui Dumnezeu sau prezentată de solii Săi aleși este o bătaie la ușa inimii; este vocea lui Isus, care cere să intre. Cu fiecare bătaie neluată în seamă, dorința ta de a deschide devine din ce în ce mai slabă. Dacă nu ascuți imediat de vocea lui Isus, aceasta se amestecă în minte cu o multitudine de alte voci, iar grijile lumii și problemele captivează atenția, iar convingerea devine din ce în ce mai slabă. Inima devine mai puțin receptivă pentru aceste impresii și cade într-o stare de inconștiență periculoasă referitoare la scurtimea timpului și la veșnicia din lumea cealaltă.

Mulți au atât de mult gunoi adunat la ușa inimii, încât nu pot să Îl primească pe Isus. Unii au de îndepărtat neînțelegeri pe care le au cu frații lor; alții au temperamente greșite, mândrie, spirit de lăcomie; iar alții au intrarea blocată de iubirea față de lume. Toate acestea trebuie îndepărtate înainte ca ușa să poată fi deschisă și Salvatorul să poată intra.” - *Înalta noastră chemare*, p. 352 engl. (rom. p. 349, cap. *Vrei să-I deschizi ușa?*).

- b. Cum descrie psalmistul comuniunea minunată cu Dumnezeu de care putem avea privilegiul să ne bucurăm? Psalmii 91:14-16; 119:103, 104; 143:8.**

-
- c. Doar cum putem auzi clar vocea lui Dumnezeu? Psalmii 46:10.**

„Fiecare are nevoie să obțină o cunoaștere a vocii lui Dumnezeu printr-o experiență personală. Fiecare trebuie să Îl audă vorbind inimii lui personal. Când orice altă voce este redusă la tăcere și noi așteptăm în liniște în fața Lui, liniștea sufletului face vocea lui Dumnezeu mai clară. El ne poruncește: „Faceți liniște și să știți că eu sunt Domnul” (Psalm 46:10 engl.). Doar aici se poate găsi adevărata odihnă. Și aceasta este pregătirea potrivită pentru toți cei care lucrează pentru Dumnezeu. În mijlocul mulțimii grăbite și a torentului activităților intense ale vieții, sufletul care este împospătat în felul acesta va fi înconjurat de o atmosferă de lumină și pace. Viața va răspândi parfum și va descoperi o putere divină care va atinge inimile oamenilor.” - *Hristos, lumina lumii*, p. 363 engl. (rom. cap. *Veniți de vă odihniți*).

5. ÎNTREBĂRI INCOMODE

a. **Ce trebuie să învățăm din modul surprinzător în care i-a vorbit Dumnezeu lui Ilie? 1 Regi 19:9-12.**

b. **Ce întrebare neașteptată pusă de Dumnezeu lui Ilie răsună prin timp până la noi astăzi? 1 Regi 19:13; Luca 9:23.**

„Bucuria pusă înaintea lui Hristos, bucuria care l-a susținut prin sacrificiu și suferință, a fost bucuria de a vedea păcătoși salvați. Aceasta ar trebui să fie bucuria fiecărui urmaș al Său, ceea ce dă imbold ambiției lui. Cei care realizează—chiar într-o mică parte—ce înseamnă mântuirea pentru ei și pentru semenii lor, vor înțelege într-o oarecare măsură marile nevoi ale omenirii. Inimile lor vor fi mișcate de milă când văd mizeria morală și spirituală a miilor care se află sub umbra unui blestem teribil, în comparație cu care suferințele fizice pălesc.

Către familii și indivizi se pune astăzi întrebarea: ‚Ce faci tu aici?’ În multe biserici există familii bine instruite în adevărul cuvântului lui Dumnezeu, care ar putea lărgi sfera lor de influență mutându-se în locuri în care este nevoie de slujirea pe care o pot aduce. Dumnezeu cheamă familii creștine să meargă în locurile întunecate ale pământului și să lucreze cu înțelepciune și perseverență pentru acei care sunt învăluți în întuneric spiritual. A răspunde la această chemare implică sacrificiu de sine. În timp ce mulți așteaptă ca orice obstacol să fie înlăturat, suflete mor fără speranță și fără Dumnezeu. De dragul avantajelor lumești, de dragul acumulării de cunoștințe științifice, oamenii sunt dispuși să se aventureze în regiuni bânuite de ciumă și să sufere greutate și lipsuri. Unde sunt cei care sunt dispuși să lucreze cât de mult posibil de dragul de a spune altora despre Mântuitorul?’— *Istoria profesilor și a regilor*, p. 172, 173 engl. (rom. cap. *Ce faci tu aici, Ilie?*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce este „chemarea” din această lecție chiar mai puternică decât o citație la judecătorie?
2. Cât costă să răspunzi chemării lui Hristos?
3. Cum afectează educația noastră felul cum ne înțelegem noi datoria?
4. De ce este tăcerea un aspect cheie al adevăratei reverențe și al comuniunii cu Dumnezeu?
5. Dumnezeu i-a vorbit lui Ilie. În mod asemănător, ce ar putea să îmi spună în mod expres mie?

Dumnezeu așterne lucruri în scris

„Domnul a zis lui Moise: ‚Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel.’” (Exod 34:27).

„Activitățile Duhului Sfânt sunt întotdeauna în armonie cu cuvântul scris.” - *Istoria faptelor apostolilor*, p. 284 engl. (rom. cap. *Efes*).

Sugestii

pentru studiu: *Mărturii*, vol. 2, p. 604-608 engl. (rom. cap. *Un vis solemn*).

Duminică

6 ianuarie

1. O CHESTIUNE DE RAPOARTE

- a. Conform poruncii lui Dumnezeu, ce trebuia să facă Moise cu lumina dată lui? Exod 34:27. De ce era important și pentru familii un astfel de pas? Deuteronom 6:6, 9.**

„Pe măsură ce meditează asupra cuvântului lui Dumnezeu și îl practică, întregul om este schimbat. Printr-un comportament neprihănit și milos, mâinile vor descoperi, ca un sigiliu, principiile legii lui Dumnezeu. Ele se vor păstra curate față de orice mită, față de tot ce este corupt și înșelător. Ele vor fi active făcând fapte de iubire și compasiune. Ochiul, îndreptat spre un scop nobil, vor fi senini și neprefăcuți. Înfațișarea grăitoare, ochiul expresiv vor depune mărturie despre caracterul nepătat al celui care iubește și onorează cuvântul lui Dumnezeu.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 612 engl. (rom. cap. *Vaiuri pentru farisei*).

- b. Prin ce simbol a exemplificat Isus importanța cuvântului Său scris? Matei 4:4; Ioan 6:56-58, 63.**

„Mulți au nevoie să învețe că una înseamnă să te declari de acord cu adevărul, și altceva este să îl primești ca fiind pâinea lui Dumnezeu din care, dacă mănâncă cineva, va trăi veșnic. Trebuie să ne hrănim zi după zi cu Pâinea Vie ca să primim rezistență spirituală, la fel cum ne folosim de mâncarea vremelnică pentru a primi putere fizică.” - *Manuscript Releases*, vol. 11, p. 34.

2. PUTERE CREATOARE

a. Cum poate schimba cuvântul scris al lui Dumnezeu caracterul nostru moral? Evrei 4:12.

„Pe fiecare pagină a cuvântului lui Dumnezeu e notată în mod clar porunca de a asculta.” - *The Signs of the Times*, 27 iulie 1891.

„Când inima este deschisă ca să intre Cuvântul, lumina de la tronul lui Dumnezeu strălucește în suflet. Acel Cuvânt, cultivat cu grijă în inimă, va aduce celui ce îl studiază o comoară de cunoștințe inestimabile. Principiile sale înnobilitoare vor imprima caracterului cinste, conformitate cu adevărul, temperanță și integritate.” - *Înalta noastră chemare*, p. 31 engl. (rom. p. 29, cap *Biblia, o lumină în calea mea*).

b. Ce descoperă puterea cuvântului lui Dumnezeu de a schimba o persoană și a o face o ființă nouă? 2 Corinteni 5:17; 1 Petru 1:22-25.

„Privind constant la Isus cu ochiul credinței, vom fi întăriți. Dumnezeu va da cele mai prețioase descoperiri poporului Său flămând și însetat. Ei vor descoperi că Hristos este un Mântuitor personal. Hrănindu-se din Cuvântul Său, ei descoperă că acesta este duh și viață. Cuvântul distruge natura firească, pământescă, și oferă o natură nouă în Hristos. Duhul Sfânt vine la suflet ca Mângâietor. Prin influența transformatoare a harului Său, chipul lui Dumnezeu este reprodus în ucenic; acesta devine o creatură nouă. Iubirea ia locul urii, și inima primește asemănarea divină. Aceasta înseamnă să trăiești ,cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu’ (Matei 4:4). Aceasta înseamnă să mănânci pâinea care se coboară din cer.” - *Hristos, lumina lumii*, p. 391 engl.

c. Cum suntem avertizați referitor la nestudierea a ceea ce a spus Dumnezeu? Proverbe 28:9, 14 (partea a doua).

„Toți cei care neglijează să studieze cuvântul lui Dumnezeu pentru a studia asemănarea cu lumea și politicile ei, ca să nu fie în contradicție cu ea, vor fi lăsați să primească erezii groaznice și să le considere adevăruri religioase.” - *Marea luptă*, p. 523 engl. (rom. cap. *Cursele Satanei*).

„Tuturor celor ce au o dorință după adevăr le-aș spune: Nu acordați credit rapoartelor nedemne de încredere referitoare la ce a spus sau a făcut sora White. Dacă vreți să știți ce a descoperit Domnul prin ea, citiți cărțile publicate de ea. Dacă există puncte de interes despre care ea nu a scris, nu prindeți și răspândiți zvonuri despre ce ar fi spus ea.” - *Mărturii*, vol. 5, p. 696 engl. (rom. cap. *Zvonuri neîntemeiate*).

3. SAVURÂND PUTEREA

a. Care este rugămintea fierbinte a psalmistului referitor la cuvântul lui Dumnezeu? Psalmii 119:116, 133.

b. Cum descriu David și Ieremia ceea ce simțeau ei pentru cuvântul lui Dumnezeu? Psalm 119:16, 17, 140, 162; Ieremia 15:16.

„Nu este sigur să ne întoarcem de la Sfintele Scripturi, citind doar ocazional de pe paginile sfinte... Struniți mintea să se ocupe de îndatorirea înaltă care ne-a fost pusă înainte și studiați cu interes hotărât, pentru ca să puteți înțelege adevărul divin. Cei care fac aceasta vor fi surprinși să descopere ce poate ajunge mintea.”- *Înalta noastră chemare*, p. 35 engl. (rom. p. 33, cap. *Biblia nu are rival*).

c. Cum descrie Ieremia lipsa de apreciere pentru Scripturi a pretinsului popor al lui Dumnezeu? Ieremia 2:13.

„Ocupându-se cu opere banale, și hrănindu-se cu scrierile oamenilor neînspirați, mintea se pipernicește și se depreciază... Rațiunea se obișnuiește inconștient cu nivelul de înțelegere al lucrurilor care îi sunt bine cunoscute, și, ocupându-se cu aceste lucruri limitate, puterea de înțelegere slăbește, puterile ei sunt ștrangulate și după un timp aceasta devine incapabilă de a se mai dezvolta.”- *Înalta noastră chemare*, p. 35 engl. (rom. p. 33, cap. *Biblia nu are rival*).

d. Referitor la cuvântul lui Dumnezeu, care trebuie să fie năzuința inimii noastre? Psalmii 119:18, 169.

„De ce nu ar fi înălțată Biblia—această comoară prețioasă—și de ce nu ar fi prețuită ca un prieten de valoare? Aceasta este harta noastră pe marea furtunoasă a vieții. Ea este ghidul nostru, care ne arată calea către locuințele cerești, și caracterul pe care trebuie să îl avem pentru a locui în ele. Nu există nici o carte, al cărei studiu să înalțe și să întărească mintea în așa măsură ca studiul Bibliei. Aici intelectul găsește teme de cel mai înalt caracter, care să îi provoace puterile. Nu există nimic care să înzestreză cu atâta tărie toate facultățile noastre, ca aducerea lor în legătură cu uimitoarele adevăruri ale Revelației. Efortul de a înțelege și a cântări aceste gânduri mărețe dezvoltă mintea. Putem săpa adânc în minele adevărului și putem strânge comori prețioase cu care să ne îmbogățim sufletul. Aici putem învăța cum să trăiești cu adevărat și să mori în siguranță.”- *Înalta noastră chemare*, p. 31 engl. (rom. p. 29, cap. *Biblia, o lumină în calea mea*).

4. TEST DE AUTENTICITATE

a. Care este metoda cea mai sigură de a identifica o contrafacere religioasă? Isaia 8:20.

„Biblia este sabia Duhului, care nu va da greș niciodată în a-l învinge pe dușman. Ea este singurul ghid adevărat în toate chestiunile de credință și experiență practică. Motivul pentru care Satan are un control atât de mare asupra minților și inimilor oamenilor este că ei nu au făcut din Cuvântul lui Dumnezeu consilierul lor, și că nu toate căile lor au fost încercate cu adevăratul test. Biblia ne va arăta ce cale trebuie să urmăm pentru a ajunge moștenitori ai slavei.” – *Înalta noastră chemare*, p. 31 engl. (rom. p. 29, cap. *Biblia, o lumină în calea mea*).

b. Descrieți metoda lui Dumnezeu prin care ne ajută să înțelegem Scripturile. Isaia 28:9, 10, 13.

„Învățăturile despre calea vieții, pace și sănătate trebuie date rînd cu rînd, învățatură după învățatură, pentru ca oamenii să poată vedea nevoia de o reformă. Ei trebuie conduși să renunțe la obiceiurile și practicile înjositoare care au existat în Sodoma și în lumea antediluviană.” – *Dietă și hrană*, p. 26 engl. (rom. cap. *Motive pentru reformă*).

c. Cum se leagă studiul mărturiilor de metoda descrisă mai sus?

„Dumnezeu a binevoit să dea învățatură după învățatură, poruncă peste poruncă. Dar puțini dintre voi știu într-adevăr ce conțin *Mărturiile*. Nu cunoașteți îndeaproape Biblia. Dacă ați fi făcut din cuvântul lui Dumnezeu materia voastră de studiu, cu dorința de a ajunge la standardul pus de Biblie și de a obține desăvârșirea creștină, nu ați fi avut nevoie de *mărturii*. Dar pentru că ați neglijat să vă familiarizați cu Cartea inspirată a lui Dumnezeu, El a încercat să ajungă la voi prin mărturii simple, directe, atrăgându-vă atenția la cuvintele inspirației de care ați neglijat să ascultați, și îndemnându-vă să vă modelați viețile în conformitate cu învățăturile ei înalte și curate...

Mărturiile scrise nu au intenția de a da o lumină nouă, ci de a imprima în mod viu asupra inimii adevărurile inspirației deja descoperite.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 605 engl. (rom. cap. *Un vis solemn*).

5. EPISTOLE VII

a. Care este cel mai important loc în care trebuie să fie scris Cuvântul lui Dumnezeu? Proverbe 3:3; 7:2, 3.

b. Care este legătura dintre principiul de mai sus și experiența noului legământ de care trebuie să ne bucurăm noi, creștinii? Ieremia 31:31-33; Evrei 8:10, 11; 10:16, 17.

c. Care este cea mai puternică scrisoare ce poate fi scrisă vreodată? 2 Corinteni 3:3.

„Nu e un lucru mărunț pentru o familie să stea ca reprezentanți ai lui Hristos, păstrând Legea lui Dumnezeu într-o comunitate de necredincioși. Ni se cere să fim epistole vii cunoscute și citite de toți oamenii. Această poziție implică responsabilități care stârnesc teama.” – *Căminul advent*, p. 31, 32 engl. (rom. cap. *Influența îndepărtată a căminului*).

d. Ce asigurare plină de mângâiere ne dă Domnul în scris? Psalm 102:16-18.

e. Ce promisiune glorioasă este dată creștinilor biruitori care trăiesc prin cuvântul lui Dumnezeu? Apocalipsa 3:12.

„Toată cunoștința câștigată în această viață de încercare, care ne va ajuta să ne formăm caractere pregătite pentru compania sfinților în lumină, reprezintă adevărata educație. Aceasta ne va aduce în această viață binecuvântări nouă și altora, și ne va asigura viitorul, viața nemuritoare împreună cu bogățiile ei nepieritoare.” – *Înalta noastră chemare*, p. 35 engl. (rom. p. 33, cap. *Biblia nu are rival*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum se compară Scripturile cu cel mai meticulos document legal?
2. De ce putem fi inspirați moral de puterea creatoare a Cuvântului lui Dumnezeu?
3. Numiți o calitate atât a lui David cât și a lui Ieremia, care este demnă de a fi imitată.
4. De ce a dat Dumnezeu mărturiile Spiritului Profetic pentru zilele de azi?
5. Menționați unele aspecte importante pe care Domnul a considerat potrivit să le aștearnă în scris.

Cartea naturii

„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.” (Evrei 11:3).

„În cartea naturii există lecții care trebuie învățate.” - *Manuscript Releases*, vol. 2, p. 307.

Sugestii *Îndrumarea copilului*, p. 53-60 engl. (rom. cap. Cinste și integritate).
pentru studiu:

Duminică

13 ianuarie

1. GÂNDURI CARE INSPIRĂ REVERENȚĂ

**a. Ce a fost profetul Neemia inspirat să declare despre natură?
Neemia 9:6.**

„Există frumusețe în măreția uimitoare a văii, în crăpăturile stâncilor solemne, masive; există maiestate în munții care se înalță ca niște turnuri, arătând ca și cum ar atinge cerul. Apoi, pomii semeți cu frunzele lor conturate delicat; firele de iarbă, bobocul de floare, și apoi floarea deschisă, copacii pădurii și orice ființă vie—toate îndreaptă mintea spre marele și viul Dumnezeu. Fiecare facultate a ființei noastre mărturisește că există un Dumnezeu viu, și noi putem învăța din cartea deschisă a naturii lecțiile cele mai prețioase despre Dumnezeul cerului.

În acest studiu, mintea se dezvoltă, este înălțată și înnobilită, și devine mai flămândă pentru a ști mai multe despre Dumnezeu și maiestatea Sa. Am trezit în inimile noastre sentimente nu doar de teamă și reverență, ci și de dragoste, încredere și dependență totală de Cel care este Dătătorul a tot ce este bun. Și când privesc la lucrările Sale minunate și văd dovezile puterii Sale, întreb instinctiv: „Ce este omul ca să te gândești la el, și fiul omului ca să îl bagi în seamă?” (Psalm 8:4)...

De ce să nu vorbim cu mai multă seriozitate și cu mintea îndreptată spre cer despre darurile lui Dumnezeu din natură? El a făcut toate lucrurile, și dorește ca noi să Îl vedem pe Dumnezeu în lucrurile create de El. Aceste lucruri trebuie să ni-L păstreze pe Dumnezeu viu în amintire, să înalțe inimile noastre de la lucrurile senzuale și să le lege cu funii de iubire și recunoștință față de Creatorul nostru.” - *Înalta noastră chemare*, p. 250 engl. (rom. p. 247, cap. *Aduceri aminte de căminul nostru ceresc*).

2. PRIVIND SPRE ÎNĂLȚIMI

a. Cu ce gânduri ar trebui să ne inspire natura? Psalmii 19:1-3; 143:5, 6.

„Marele Arhitect a format și a modelat scenele naturii așa încât acestea să influențeze puternic caracterul moral și intelectual al omului. Acestea trebuie să fie școala lui Dumnezeu pentru a educa mintea și caracterul moral. Aici mintea poate avea un câmp de studiu vast în parada de lucrări mărețe ale Celui Infinit.” – *Înalta noastră chemare*, p. 252 engl. (rom. p. 249, cap. *O școală a gândirii și a principiilor morale*).

„Am privit spre munții semeți, dispuși în terase în frumusețea lor măreață, cu crestele lor ca niște ziduri de castele vechi și mari. Acești munți ne vorbesc despre mânia pustiitoare a lui Dumnezeu ca răzbunare pentru Legea Sa călcată în picioare; pentru că aceștia au fost scoși la suprafață de apele înfuriate ale potopului. Acestea sunt ca valuri uriașe care s-au liniștit la vocea lui Dumnezeu – talazuri paralizate, încremenite în momentul celei mai semețe ridicări a lor. Acești munți care se ridică spre cer ca niște turnuri îi aparțin lui Dumnezeu; El prezidă peste fortărețele lor stâncoase. Bogăția minelor lor Îi aparține de asemenea Lui, la fel ca și locurile adânci ale pământului.

Dacă vreți să vedeți dovezile că există un Dumnezeu, priviți în jurul vostru, la întâmplare. El vorbește simțurilor voastre și vă impresionează sufletul prin lucrările create de El. Lăsați ca inima să prindă aceste impresii, și natura va fi pentru voi ca o carte deschisă, care vă va învăța adevărul divin prin lucrurile obișnuite. Copacii semeți nu vor fi priviți cu indiferență. Fiecare floare care se deschide, fiecare frunză cu nervurile ei delicate – toate vor vorbi despre îndemânarea infinită a Marelui Artist. Stâncile masive și munții care se înalță în depărtare ca niște turnuri nu sunt rezultatul întâmplării. Ei vorbesc într-o liniște elocventă despre Cel care stă pe tronul universului, înălțat și plin de mărire. „Lui Dumnezeu toate lucrurile îi sunt cunoscute din veșnicie.” (Fapte 15:18 engl.) Toate planurile Sale sunt desăvârșite. Ce respect și ce reverență ar trebui să inspire numele Său!” – Ibid., p. 251 engl. (rom. p. 248, cap. *Natura vorbește despre Dumnezeu*).

b. Ce mesaj este scris pe fiecare din elementele creației lui Dumnezeu? Psalmii 121:1, 2.

„Mâna care susține lumile în spațiu, mâna care ține în ordine bine stabilită și în activitate neobosită toate lucrurile din universul lui Dumnezeu este aceeași mână care a fost răstignită pe cruce pentru noi.” – *Educația*, p. 132 engl. (rom. cap. *Biblia și știința*).

3. SIMPLU, DAR SUBLIM

a. Numiți două elemente din natură care ne sunt pilde de credință. 1 Samuel 2:2; Psalmii 36:6; 125:1, 2.

„Dumnezeu Însuși este Stânca Veacurilor, un refugiu pentru poporul Său, un adăpost față de furtună, o umbră în căldura dogoritoare. El ne-a dat promisiunile Sale, care sunt mai ferme și mai nestrămutate decât munții stâncoși, decât dealurile veșnice. Munții se vor îndepărta, dealurile vor fi mutate, dar bunătatea Sa nu se va îndepărta, nici legământul Său de pace nu va fi luat de la cei care prin credință își pun încrederea în El. Dacă vrem să privim spre Dumnezeu pentru ajutor, fiind la fel de neclintii precum acești munți stâncoși și arizi care indică spre cerul de deasupra lor, nu trebuie să fim clătinați în credința noastră în El și în loialitatea noastră față de Legea Sa cea sfântă.” – *Înalta noastră chemare*, p. 251 engl. (rom. p. 248, cap. *Natura vorbește despre Dumnezeu*).

b. Ce putem învăța de la stânci?

„Stâncile sunt unele dintre lucrurile prețioase ale pământului, care conțin comori de înțelepciune și de cunoștință. În stânci și munți este consemnat faptul că Dumnezeu i-a distrus prin potop pe cei răi de pe fața pământului.” – *Înalta noastră chemare*, p. 252 engl. (rom. p. 249, cap. *O școală a gândirii și a principiilor morale*).

c. Ce întrebare adresată lui Iov îl umilește chiar și pe omul cel mai sigur pe sine? Iov 38:16-18. Ce ar trebui să înțelegem de la creaturile lui Dumnezeu și de la sunetele și priveliștile naturii? Iov 12:7-10.

„De la sunetul solemn, în tonuri adânci, al tunetului și de la mugetul neîntrerupt al bătrânului ocean până la cântecele vesele ale vocilor din păduri, miile de voci ale naturii cântă lauda Lui. Pe pământ, pe mare și pe cer cu culorile și nuanțele lor variind în contraste uimitoare sau contopite în armonie—vedem gloria Sa. Dealurile veșnice povestesc despre puterea Sa. Copacii care își unduiesc frunzișul în razele soarelui și florile în frumusețea lor delicată indică spre Creator. Verdeța vie care acoperă ca un covor pământul brun povestește despre grija lui Dumnezeu pentru cele mai umile dintre creaturile Sale. Peșterile mării și adâncimile pământului descoperă comorile Sale. El, care a așezat perlele pe fundul oceanului și ametistul și hrisolitul între stânci, iubește frumosul. Soarele care strălucește pe cer este un reprezentant al Celui care este viața și lumina a tot ce a făcut El. Toată strălucirea și frumusețea care înfrumusețează pământul și care luminează cerul vorbesc despre Dumnezeu.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 411, 412 engl. (rom. cap. *O adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu*).

4. SCOPUL MUNȚILOR

- a. **Când contemplăm grandoarea munților, ce trebuie să ne amintim mereu? Psalmii 65:5,6; 90:2; Evrei 11:3.**

„Peisajele diferite pe care le vedem în munții înalți și înălțimile stâncoase, trecătorile montane cu torențele lor rapide, zgomotoase, prăvălindu-se din munții de deasupra, numeroasele cascade care se prăvălesc de pe vârfurile munților, apele care se împrăstie ca un vâl de pulbere lovind stâncile—toate acestea dau peisajului o frumusețe și splendoare neîntrecută.

Munții conțin binecuvântările lui Dumnezeu. Am văzut bărbați și femei privind spre munți ca și când aceștia ar fi într-adevăr niște diformități ale naturii. Ei oftau și spuneau: „Ce inutili! Dacă aș avea câmpii netede, preerii late, aș fi fericit”. Munții conțin comorile de binecuvântări pe care Creatorul le depozitează pentru locuitorii pământului. Diversitatea în suprafața pământului, munții, câmpiile, și văile sunt cele care descoperă înțelepciunea și puterea Artistului care le-a lucrat. Și cei care vor să scape de stâncile și munții de pe pământul nostru, de trecătorile sălbatice și de torențele zgomotoase, grăbite, de prăpăstiile și diformitățile neaspectuoase ale naturii, pentru a avea toate la același nivel, fără variații—simțurile acestora sunt prea limitate pentru a înțelege maiestatea lui Dumnezeu. Mințile lor sunt limitate de idei înguste.

Dumnezeu, marele Arhitect, a construit acești munți semeți, și influența lor asupra climatului nostru este o binecuvântare pentru lumea noastră. Ei atrag din nori umiditatea atât de binefăcătoare. Lanțurile muntoase sunt marile rezervoare ale lui Dumnezeu prin care alimentează oceanele cu apă. Acestea sunt sursele pentru izvoare, pâraieși și râuri. Sub formă de ploaie sau zăpadă, ei primesc vaporii cu care este încărcată atmosfera și îi transmit la câmpiile de mai jos. Ar trebui să privim la munții neregulați ai pământului ca fiind fântânile de binecuvântări ale lui Dumnezeu, din care se revarsă apa pentru toate creaturile vii. De fiecare dată când privesc spre munți simt mulțumire față de Dumnezeu. Inima îmi este înălțată în laudă către El, care cunoaște lipsurile și nevoile oamenilor. Dacă pământul ar fi fost doar o suprafață netedă, ar fi existat doar terenuri mlăștinoase.” – *Manuscript Releases*, vol. 2, p. 306, 307.

- b. **Cum pot fi îndepărtați „munții” de dificultăți? Matei 17:20, 21.**

5. ATENȚIE FAȚĂ DE LUCRURILE DELICATE

- a. **În timp ce Domnul ne roagă să contemplăm maiestatea munților și a oceanelor, spre ce ne mai atrage El atenția? Matei 6:28,29.**

„Marele Artist ne atrage atenția la florile neînsuflețite ale câmpului, indicând spre nuanțele lor frumoase și spre varietatea minunată a coloritului pe care îl poate avea o floare...”

Domnul, Creatorul nostru, cheltuiește tot atât de multă grijă, înțelepciune și timp pentru o floare micuță, ca și pentru lucrurile mari pe care le-a creat. În cele mai micuțe flori se vede o frumusețe și o desăvârșire pe care nu o poate reproduce nici o artă omenească. Forma delicată a trandafirului cu nuanțele sale, stelele de pe cer lasă să se recunoască în ele pensula Marelui Artist.” – *Înalta noastră chemare*, p. 254 engl. (rom. p. 251, cap. *Mireasma lucrării noastre de o viață*).

- b. **Ce lecție putem să învățăm de la varietatea de plante și flori? Romani 12:4-6; 1 Corinteni 12:14-18, 22.**

„De la varietatea nesfârșită de plante și flori putem învăța o lecție importantă. Mugurii nu sunt la fel în formă și culoare. Unele flori au proprietăți vindecătoare. Unele miros întotdeauna frumos. Există preținși creștini care cred că ei trebuie să îi facă pe toți ceilalți creștini la fel ca și pe ei. Acesta este planul omului, nu planul lui Dumnezeu. În biserica lui Dumnezeu există loc pentru caractere la fel de variate ca florile dintr-o grădină.” – *Înalta noastră chemare*, p. 254 engl. (rom. p. 251, cap. *Mireasma lucrării noastre de o viață*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce este important pentru spiritualitatea noastră să petrecem mult timp în aer liber?
2. Ce putem învăța de la dealuri și de la munți?
3. Numiți câteva lecții interesante pe care le putem învăța de la stânci.
4. Ce beneficii legate de mediul înconjurător apar din proiectul lui Dumnezeu atunci când a creat munții?
5. Ce vrea Dumnezeu să înțelegem când vedem varietatea de flori?

Duhul lui Dumnezeu și Providența

„Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea și nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi” (Isaia 50:5).

„Prin natură și revelație, prin providența Sa și prin influența Duhului Sfânt, Dumnezeu ne vorbește.” - *Calea către Hristos*, p. 93 engl. (rom. cap. *Înaltul privilegiu al rugăciunii*).

Sugestii pentru studiu: *Historical Sketches of SDA Missions*, p. 189.

Duminică

20 ianuarie

1. OBSERVÂND CUM LUCREAZĂ DUMNEZEU

a. Ce vrea Dumnezeu ca noi să realizăm prin diferitele circumstanțe ale vieții noastre cotidiene? Psalmii 33:5; 107:43.

„Dumnezeu ne vorbește prin lucrările Sale providențiale și prin influența Duhului Său asupra inimii. În situațiile și mediul în care ne aflăm, în schimbările care au loc zilnic în jurul nostru putem găsi lecții prețioase. E nevoie doar ca inimile noastre să fie deschise să le vadă.” - *Calea către Hristos*, p. 87 engl. (rom. cap. *Cunoașterea de Dumnezeu*).

„Providența lui Dumnezeu este o școală neîntreruptă, în care El îi conduce întotdeauna pe oameni pentru ca ei să vadă adevăratele scopuri ale vieții.” - *Mărturiu*, vol. 4, p. 444 engl. (rom. cap. *Lucrarea din Iowa*).

b. Cum afectează credința în Hristos felul în care vedem lucrurile? Tit 1:15; Matei 13:13, 16.

„Nu trebuie să umblăm prin înțelepciune omenească, altfel spus, nebunie, pentru a căuta adevărata înțelepciune. Ca oamenii să învețe știința prin interpretări omenești înseamnă a obține falsă educație; dar a învăța de la Dumnezeu și de la Isus Hristos înseamnă a obține știința Bibliei.” - *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 414, 415 engl. (rom. cap. *Adevărata educație*).

„În ceea ce pentru cel lumesc este un mister de neexplicat, copiii lui Dumnezeu văd lumină și frumusețe.

Dumnezeu vorbește prin cuvântul Său, și El împlinește acest cuvânt în lume. Trebuie ca acum să încercăm să înțelegem mișcările providenței lui Dumnezeu.” - *The Review and Herald*, 6 februarie 1900.

2. O CHEMARE LA PURITATE

a. Ce principiu influențează continuu viziunea spirituală? Matei 5:8.

„Prima lecție importantă în întreaga educație este de a cunoaște și a înțelege voia lui Dumnezeu. Luați cunoașterea de Dumnezeu cu voi în fiecare zi a vieții. Fie ca aceasta să absoarbă mintea și întreaga ființă. Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune, dar această înțelepciune de sus a fost pervertită când el l-a întors spatele lui Dumnezeu pentru a obține înțelepciune din alte surse... Confuzia în educație a fost rezultatul faptului că înțelepciunea lui Dumnezeu și cunoașterea de Dumnezeu nu au fost onorate și ridicate la înălțime de lumea religioasă. Cei cu inima curată Îl văd pe Dumnezeu în fiecare act al providenței, în fiecare fază a adevăratei educații. Ei vibrează de la prima apropiere a luminii care radiază de la tronul lui Dumnezeu. Celor care vor prinde primele raze de cunoștință spirituală li se vor da comunicări din cer.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 414, 415 engl. (rom. cap. *Adevărata educație*).

„Cel cu inima curată Îl va vedea pe Dumnezeu în adevăratul Său caracter, ca un Dumnezeu al iubirii. Cel ce are iubirea lui Dumnezeu revărsată în inimă va reflecta curăția și iubirea care există în Iehova, și pe care a reprezentat-o Hristos în lume. Cel care are iubirea lui Dumnezeu în inimă nu este vrăjmaș al legii lui Dumnezeu, ci ascultă cu inimă voioasă de toate poruncile Sale, și aceasta înseamnă creștinism.” – *The Youth's Instructor*, 26 iulie 1894.

b. Ce trebuie să căutăm pentru a dezvolta o viziune spirituală mai clară? 1 Ioan 3:2, 3; Evrei 9:14.

„Cei cu inima curată Îl vor vedea pe Dumnezeu. A-L vedea pe Dumnezeu într-o lumină clară, spirituală, înseamnă mântuire pentru sufletul fiecărui credincios. Imediat ce un suflet se decide să moară față de eu, lumina cea nouă începe să crească din ce în ce mai puternică până când sufletul este pregătit să suporte imaginea Celui Nevăzut. Și văzându-L pe Dumnezeu, el devine modelat în caracter după asemănarea divină.” – *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 369.

„Când Dumnezeu ne spune ‚Înaintați!‘ noi nu trebuie să ne ridicăm și să vorbim despre dificultăți, ci să ascultăm imediat, știind că Dumnezeu cunoaște natura fiecărei dificultăți. Dacă cei din serviciul Său vor înceta să mai vorbească despre necredință și să exagereze dificultățile, și dacă vor înainta în credință umilă, Dumnezeu, în providența Sa, va coopera cu eforturile umane limitate și astfel va da lumii dovezi despre omnipotența Sa.” – *The Review and Herald*, 1 noiembrie 1898.

3. RĂSPUNZÂND PROVIDENȚEI

a. Ce avertisment ne dă Isus printr-o parabolă despre un fermier bogat? Luca 12:14-21.

„[Omul bogat] nu s-a gândit la Dumnezeu, de la care veniseră toate binecuvântările. El nu realizase că Dumnezeu îl făcuse administrator al bunurilor Sale pentru ca el să îi ajute pe cei nevoiași. El avea o ocazie binecuvântată de a deveni aliatul lui Dumnezeu în a împărți daruri, dar se gândea doar cum să slujească propriului confort.

Situația săracului, a orfanului, a văduvei, a celui suferind, a celui întristat a fost adusă în atenția acestui om bogat; existau multe locuri în care să își investească bunurile. El s-ar fi putut dispensa cu ușurință de o parte din bogăția sa, și multe cămine ar fi fost scăpate de lipsă, mulți flămânzi ar fi fost săturați, mulți oameni goi ar fi fost îmbrăcați; multe inimi ar fi fost înveselite, multe rugăciuni pentru pâine și haine și-ar fi găsit răspuns, și o melodie de laudă s-ar fi ridicat spre cer. Dumnezeu ascultase rugăciunile celor săraci, și, în bunătatea Sa, El luase măsuri pentru ei. (Psalmii 68:10). Făcuse provizii îndestulate pentru nevoile multora, binecuvântându-l pe omul bogat. Dar acesta și-a închis inima la strigătul celor nevoiași.” – *Parabolele Domnului*, p. 256 engl. (rom. cap. *Un câștig spre pagubă*).

b. Care este adesea motivul ascuns pentru nenorociri aparent misterioase, și de ce trebuie să vedem în acestea o chemare la rugăciune? Maleahi 3:8; Hagai 1:4-10.

„Cei care rețin în mod egoist mijloacele lor nu trebuie să fie surprinși dacă mâna lui Dumnezeu risipește. Ceea ce ar fi trebuit devotat înaintării lucrării și cauzei lui Dumnezeu, dar care a fost reținut, poate fi încredințat unui fiu nechibzuit, și poate fi risipit de acesta. Un cal bine făcut, mândria unei inimi vanitoase, poate fi găsit mort în grajd. Se poate întâmpla să moară o vacă. Pot apărea pagube în recolta de fructe sau în alte recolte. Dumnezeu poate împrăștia bunurile pe care le-a încredințat slujitorilor Săi, dacă aceștia refuză să le folosească pentru slava Sa. Am văzut că unii poate chiar nu au nici una dintre aceste pagube care să le amintească despre neglijențele lor în îndeplinirea datoriei, dar cazurile acestora pot fi chiar mai lipsite de speranță.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 661, 662 engl. (rom. cap. *Lucrarea din Vermont*).

c. Cum putem noi prea adesea să Îl rănim pe Hristos - și pe noi înșine - împotrivindu-ne vocii Sale? Maleahi 3:9, 10; Proverbe 3:9, 10.

4. LUMINĂ REVĂRSATĂ DIN CER

- a. **Ce trebuie să înțeleagă copiii lui Dumnezeu despre mesajele vitale, practice, pe care El ni le trimite neîntrerupt? Isaia 30:21; Ieremia 42:2, 3.**

„Familia umană este obiectul grijii speciale a lui Dumnezeu și a ființelor cerești. Omul nu este lăsat să devină jucăria ispitelor lui Satana. Tot cerul este implicat activ în lucrarea de împărtășire a luminii cerești locuitorilor lumii, pentru ca ei să nu fie lăsați în întunericul miezului nopții fără călăuzire spirituală. Un Ochi care nu doarme niciodată, și care nu așipește, veghează tabăra lui Israel. De zece mii de ori zece mii și mii de mii de îngeri slujesc nevoilor copiilor oamenilor. Voci inspirate de Dumnezeu strigă: „Aceasta este calea, mergeți pe ea”. - *My Life Today*, p. 88.

- b. **Cum ne producem noi adesea dureri îndepărtându-ne de vocea lui Dumnezeu? Isaia 55:2; 59:1, 2.**

„Cât de puțini din cei ce pretind a crede adevărul îl îndeplinesc cu adevărat în caracterele lor. Cel care are un spirit asemenea lui Hristos va avea o credință de copil. Binecuvântarea lui Dumnezeu este asupra acelor care ascultă și care recunosc lumina pe care El o trimite, care privesc urmele pașilor Săi și care aud vocea Sa.” - *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 587.

- c. **Cum trebuie să răspundă servul lui Dumnezeu la vocea celui Atotputernic? Isaia 50:4, 5. Cât de departe a mers supunerea lui Hristos? Isaia 50:6, 7; Matei 26:67.**

„Hristos primea în mod neîntrerupt de la Tatăl, ca să ne dea nouă... Nu pentru El, ci pentru alții a trăit, a gândit și a predicat El. De la orele petrecute cu Dumnezeu El Se întorcea dimineață după dimineață pentru a aduce oamenilor lumina cerului. El primea zilnic un botez proaspăt cu Duhul Sfânt. În orele timpurii ale noii dimineți, Domnul Îl trezea din somnul Său, iar sufletul și buzele Sale erau unse cu har, pe care El să îl împartă altora.” - *Pildele Domnului*, p. 139 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

- d. **Când Dumnezeu vorbește inimii noastre prin evenimente neprevăzute și dificile și prin dezamăgiri amare, cum trebuie să răspundem - și de ce? Romani 8:18; 1 Petru 1:7.**

„Prin încercări și persecuții, gloria - caracterul - lui Dumnezeu este descoperit în cei aleși.” - *Istoria faptelor apostolilor*, p. 576 engl. (rom. cap. *Patmos*).

5. CRUCEA DIN CĂRARE

- a. **Ce avertizare trebuie să luăm din reacția amară a lui Iuda când căile lui Hristos s-au pus de-a curmezișul poftelor sale materiale? Matei 26:6-11, 14, 15.**

„Adevărata tăgăduire de sine va fi practică de toți cei care Îl urmează pe Hristos. Iuda a încercat să meargă pe calea lui Hristos și în același timp să își împlinească planurile egoiste, lacome. El a avut aceleași privilegii pe care le-au avut și ceilalți ucenici. A avut aceleași privilegii de a auzi lecțiile lui Hristos, care prezentau evlavia practică; dar el nu a fost mulțumit întotdeauna cu simplul adevăr. Acesta era tăios pentru el și în loc să lucreze personal în Iuda Iscarioteanul, acesta găsea întotdeauna greșeli în cuvintele și lucrările lui Hristos, și critica învățăturile Sale simple. În loc de a fi transformat în caracter, el cultiva iubire de sine, apreciere de sine și iubirea de bani.” – *Înalta noastră chemare*, p. 287 engl. (rom. p. 284, cap. *Supus chemării lui Dumnezeu*).

- b. **Ce principii de bază stau la temelia întregii experiențe creștine? Luca 9:23.**

„Cei ce cred în Hristos - urâți și persecutați de lume - sunt educați și disciplinați în școala lui Hristos. Pe pământ, ei umblă pe căi înguste; ei sunt curății în cuptorul încercărilor. Ei Îl urmează pe Hristos prin conflicte amare; ei îndură jertfire de sine și au experiența unor dezamăgiri amare; dar astfel ei cunosc vinovăția și chinul păcatului, și privesc asupra lui cu dezgust.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 576, 577 engl. (rom. cap. *Patmos*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care sunt cele patru căi prin care ne vorbește Dumnezeu?
2. Cum putem îndepărta tot ce stă în calea unui discernământ spiritual mai clar?
3. Când Dumnezeu vorbește printr-o voce blândă, înceată, sau prin evenimente ale providenței, cum trebuie să răspundem?
4. Cum putem fi siguri că Dumnezeu ne conduce chiar când împrejurările sunt grele?
5. De ce e nevoie ca scena Calvarului să influențeze deciziile noastre zilnice?

DARUL
SABATULUI ÎNTÂI
pentru Departamentul de
binefacere

În cuvântul lui Dumnezeu găsim instrucțiuni specifice referitoare la cei săraci, în special în cărțile Leviticul și Deuteronomul. Să privim la câteva dintre ele:

„Dacă va fi la tine vreun sărac dintre frații tăi, în vreuna din cetățile tale, în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău, să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mâna înaintea fratelui tău celui lipsit. Ci să-i deschizi mâna și să-l împrumuți cu ce-i trebuie ca să facă față nevoilor lui” (Deuteronomul 15:7, 8).

Nu ni se cere să îi ajutăm pe săraci fără să facem diferențe, dar nu îi putem neglija pe „săracii meritoși”.

„Acele mâini”, declară Pavel, „au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine.” (Fapte 20:34). În mijlocul lucrărilor grele și a călătoriilor vaste pentru cauza lui Hristos, el a fost în stare nu doar să își acopere nevoile sale, ci și să economisească ceva pentru a-i sprijini pe colaboratorii săi și pentru a alina nevoile săracilor meritoși. El a realizat aceasta prin îndemănare constantă și prin cea mai strictă economie. Pe merit poate el să arate spre exemplul său când spune: „În toate privințele v-am dat o pildă, și v-am arătat că lucrând astfel trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: ‚Este mai ferice să dai decât să primești.’ (versetul 35)”. - *Istoria faptelor apostolilor*, p. 395, 396 engl. (rom. cap. *Ultima călătorie a lui Pavel la Ierusalim*).

Nu este un lucru ușor acela de a-i descoperi pe „săracii meritoși” dintre cei care vin la noi să ne ceară ajutor. Fără îndoială, avem mulți săraci meritoși în mijlocul nostru și este datoria noastră aceea de a studia fiecare caz care e adus înaintea noastră și de a-i ajuta pe cei care ajung săraci datorită anumitor împrejurări, cum ar fi boala, șomajul sau dezastrele naturale.

Fie ca Domnul să ne dea un spirit binevoitor când se strânge acest Dar al Sabatului Întâi pentru „săracii meritoși” din mijlocul nostru.

Isprăvnicie pusă la încercare

„Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă socoteală de isprăvnicia ta” (Luca 16:2).

„Fiecare dar, fiecare talent, fiecare rază de lumină ne este dată pe încredere, ca o responsabilitate sfântă, pentru ca să putem câștiga suflete la Hristos.”—*The Review and Herald*, 27 februarie, 1894.

Sugestii pentru studiu: *Pildele Domnului*, p. 325-365 engl. (rom. cap. *Talantii*).

Duminică

27 ianuarie

1. DĂTĂTORUL A TOT CE ESTE BUN

a. De ce ne-a fost dat - nouă, nevrednici cum suntem - cel mai mare dar, și cum ar trebui să răspundem la aceasta? Ioan 3:16, 17; Romani 5:6-10.

„Faptul că Hristos a fost dat lumii a fost un dar dincolo de orice calcul, și nici o putere nu poate concura cu Dumnezeu dând un dar care s-ar putea compara cu valoarea comorii celei mai mari a cerului. Măreția acestui dar consta în faptul că acesta avea să îi ofere omului un motiv de recunoștință și laudă care să dureze în timp și în veșnicie. Pentru că dându-L pe Hristos, Dumnezeu a dat tot ce avea, El pretinde mintea, inima, sufletul și tăria omului. Privind spre comoara pe care Dumnezeu a dat-o prin darul desăvârșit, complet, al lui Hristos, putem exclama: „Aceasta e iubire!”— *Înalta noastră chemare*, p. 18 engl. (rom. p. 16, cap. „*Oricine' înseamnă eu*)

b. De ce trebuie să ținem cont referitor la responsabilitatea noastră față de Cel care ne dă orice dar bun și orice talent? Romani 14:10 (ultima parte), 12; Iacov 1:17.

„Dacă sunteți adevărați urmași ai lui Hristos, Îi veți consacra orice talent, și vă veți putea întinde mâna să lucrați pentru cei neconvertiți, prin mijloace și metode care vor fi eficiente. Veți fi agenți activi, care lucrați pentru Hristos.”—*The Signs of the Times*, 29 mai 1893.

„Fiecare ființă umană va trebui să dea socoteală lui Dumnezeu pentru felul în care a folosit talentele încredințate ei.”—*Astăzi cu Dumnezeu*, p. 318 engl. (rom. p. 313, cap. *Desăvârșit cum este El*).

2. CONȘTIENȚIZÂND RESPONSABILITATEA NOASTRĂ

a. Cum implică lucrurile pe care le-am primit vreodată de la Dumnezeu situația noastră în ceasul judecății? Luca 16:1, 2.

„Fiecărui om Dumnezeu i-a dat talente ca să le întrebuințeze în mod înțelept. Dacă sunt folosite în mod înțelept, acestea vor reflecta slava Dătătorului. Dar chiar cele mai prețioase daruri ale lui Dumnezeu pot fi pervertite și astfel pot deveni un blestem mai degrabă decât o binecuvântare.” – *Înalta noastră chemare*, p. 218 engl. (rom. p. 215, cap. *Aproape de desăvârșirea îngerilor*).

„Trebuie să ne antrenăm și să ne îmbunătățim capacitățile noastre pentru ca să nu îl dezamăgim pe Maestrul nostru, ci trebuie să atingem cel mai înalt standard posibil, și astfel să îi influențăm pe alții să meargă pe urmele Exemplului nostru. Putem spune: Nici o societate, nici un prieten apropiat nu trebuie să aibă o imagine ieftină despre caracterul creștin, înjosit prin felul meu de comportare’.” – *Ibid.*, p. 290 engl. (rom. p. 287, cap. *Cum vă folosiți talentele?*).

„De ce ați fost atât de pasivi? De ce ați făcut atât de puțin? ... Ce ați câștigat slujind eului cu prețul intereselor celor mai bune ale cauzei lui Dumnezeu?” – *The Review and Herald*, 5 decembrie 1907.

„Talentele poporului lui Dumnezeu trebuie să fie angajate pentru a da lumii ultima solie de har.” – *Sfaturi pentru Părinți, Profesori și Elevi*, p. 494 engl. (rom. cap. *O educație misionară*).

„Dacă facem doar o treime din ceea ce avem talente să facem, celelalte două treimi lucrează contra lui Hristos.” – *Mărturie*, vol. 6, p. 439 engl. (subcap. *Comunitățile să fie redesteptate*).

b. Când privim spre talentele și capacitățile pe care ni le-a dat Dumnezeu - fie acestea mari sau mici - care este datoria noastră continuă? 2 Corinteni 13:5, 6.

„Fiecare energie, fiecare înzestrare este un talant care trebuie să contribuie la slava lui Dumnezeu, fiind folosit în serviciul Său. Capacitățile date nouă de Dumnezeu nu trebuie să fie folosite pentru scopuri egoiste. Trebuie să fim întotdeauna voioși să împărtășim cu alții, permițându-le să știe tot ceea ce știm; și trebuie să ne bucurăm dacă în lucrarea lor ei dezvoltă o energie și o inteligență superioară aceleia pe care o avem noi.

Darurile lui Dumnezeu nu trebuie folosite pentru înălțarea eului, ci trebuie date la schimbători, așa încât El să primească înapoi ceea ce este al Său cu dobândă. Nimeni să nu încerce să își asigure măreție, fericire sau înălțare de sine folosind pentru alte scopuri decât cele specifice puterile cu care este înzestrat; pentru că altfel îl dezonorează pe Dătătorul lor, și nu reușește să îndeplinească scopul pentru care a fost creat.” – *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 132 engl. (rom. p. 127, cap. *Invitația cerului*).

„Ca popor am avut o mare lumină. O, dacă am fi conștienți de scopurile lui Dumnezeu și de responsabilitatea noastră individuală! Atunci am folosi fiecare dar, fiecare talent în lucrarea de a da lumii adevărul pentru acest timp.” – *Pacific Union Recorder*, 28 august 1902.

3. ÎNTRE SUFLET ȘI DUMNEZEU

a. Ce a spus Hristos referitor la curiozitatea pe care o avea Petru cu privire la Ioan? Ioan 21:20-22.

„Avem o lucrare personală, o răspundere individuală, de dat socoteală în mod individual, și trebuie să ne asigurăm mântuirea individuală, pentru că aceasta este o chestiune ce privește fiecare persoană individual... Evlavia și ascultarea altora nu ne vor salva, nici nu vor îndeplini lucrarea noastră. Eforturile lor nu vor fi înregistrate niciodată în dreptul numelor noastre ca fiind ale noastre...

Dumnezeu ne-a lăsat pe fiecare să ne îndeplinim lucrarea—nu lucrarea vremelnică de a planta, a semăna, a secera și a strânge recolta, ci de a construi împărăția Sa, de a aduce suflete la cunoștința adevărului, și de a privi aceasta ca prima și cea mai înaltă datorie a noastră. Dumnezeu are anumite așteptări de la noi. El ne-a înzestrat cu capacități și ne-a dat ocazii, ca să le vedem și să le folosim. Nimeni, în afară de noi, nu poate îndeplini aceste datorii față de Dumnezeu.”— *Înalta noastră chemare*, p. 303 engl. (rom. p. 300, cap. *Fiecăruiă, lucrul său*).

b. Ce trebuie să înțelegem când suntem ispitiți să ne comparăm cu alții? 2 Corinteni 10:12.

„Greșelile altora... nu vor fi o scuză pentru nimeni să le urmeze exemplul, pentru că Hristos este înălțat ca singurul Model adevărat—lipsit de greșeli, curat și nemânjit.”— *Înalta noastră chemare*, p. 303 engl. (rom. p. 300, cap. *Fiecăruiă, lucrul său*).

„Ce se va spune despre acei care, deși au avut mulți ani de experiență în adevăr și multe ocazii prețioase de a crește în har, sunt totuși înclinați spre lume, și găsesc plăcere în amuzamente și etalare? În loc să meargă din tărie în tărie, ei se îndepărtează de Dumnezeu încetul cu încetul și pierd viața lor spirituală...

Talentul nu poate lua niciodată locul evlaviei, nici aplauzele oamenilor nu ne pot recomanda favorii divine.”— Ibid. p. 218 engl. (rom. p. 215, cap. *Aproape de desăvârșirea îngerilor*).

„Cunoștința adevărului este prea prețioasă pentru a fi stocată, strânsă și ascunsă în pământ. Chiar și acel unic talent încredințat de Maestrul trebuie să fie folosit cu credincioșie.”— Ibid. p. 290 engl. (rom. p. 287, cap. *Cum vă folosiți talentele?*).

c. În rugăciunea lui Hristos către Tatăl, ce misiune le-a încredințat El urmașilor Săi? Ioan 17:18.

„Suntem responsabili în mod individual. Trebuie să ne preocupăm de noi înșine. Clădim noi împărăția lui Hristos prin toate cuvintele și acțiunile noastre, sau o dăruim?”— *Înalta noastră chemare*, p. 303 engl. (rom. p. 300, cap. *Fiecăruiă, lucrul său*).

4. EVITAȚI BLESTEMUL MEROZEI

- a. **Ce gând străfulgeră mintea, trezind-o din amorțeală, când ne gândim la talentele noastre în timpurile pe care le trăim? Ioan 9:4; Judecători 5:23.**

„Dacă s-ar deschide privirii noastre cărțile cerului, am fi foarte uimiți să descoperim marele număr de preținși creștini care nu contribuie cu absolut nimic la clădirea împărăției lui Hristos, care nu depun nici un efort pentru salvarea sufletelor. Aceștia sunt servi leneși. Mulți care sunt mulțumiți să nu facă mult bine se măgulesc cu gândul că nu fac nici un rău atâta timp cât nu se împotrivesc lucrătorilor serioși, activi. Dar această clasă face mult rău prin exemplul lor...

Servul cel leneș nu a fost condamnat pentru ceea ce a făcut, ci pentru ceea ce nu făcuse. Nu există un dușman mai primejdios pentru cauza lui Dumnezeu decât un creștin leneș. Un hulitor pe față face mai puțin rău, pentru că el nu înșeală pe nimeni; el pare ceea ce este: un măracine, un spin. Cei ce nu fac nimic sunt cea mai mare piedică.” – *Înalta noastră chemare*, p. 302 engl. (rom. p. 299, cap. Veghează, roagă-te, lucrează).

- b. **În acest secol agitat de luptă continuă pentru supraviețuire economică, care ar trebui să fie primul lucru la care să se gândească că toți cei care mărturisesc a crede adevărul prezent? Marcu 8:36-38**

„Oaspetele ceresc stă la ușa ta, în timp ce tu clădești un morman de piedici, care să îți blocheze intrarea. Isus bate la ușă prin prosperitatea pe care ți-o dă. El te încarcă de binecuvântări pentru a testa credințioșia ta, pentru ca acestea să se poată revărsa de la tine spre alții. Vei permite egoismului să triumfe? Vei face praf talentele date de Dumnezeu, și îți vei pierde sufletul prin iubire idolatră pentru binecuvântările pe care El ți le-a dat?” – *The Review and Herald*, 2 noiembrie 1886.

„Trăim într-un timp când trebuie să gândim profund, și să ne analizăm în mod solemn. Care va fi sfârșitul acestor lucruri? Ce câștig există sub soare?” – *Ibid.*, 6 martie 1894.

„Ce vom spune, ce putem spune, pentru a-i trezi pe acei care cunosc adevărul, atât predicatori cât și membri laici, să realizeze responsabilitatea lor? Cum pot fi conduși ei să simtă povara de a împărtăși altora adevărul pe care li l-a dat Dumnezeu? O, dacă ar conștientiza scopurile lui Dumnezeu și responsabilitatea lor individuală! Atunci ar folosi fiecare dar, fiecare talent în lucrarea de a da lumii adevărul pentru acest timp. Numărul lucrătorilor ar crește cu mult, și lucrarea ar crește în influență și mărime. Poporul lui Dumnezeu ar fi purtători de lumină, strălucind în mijlocul întunericului din acest veac degenerat.” – *Australasian Union Conference Record*, 1 august 1902.

5. ÎN TIMP SCURT

a. Ce ar trebui să ne spună semnele timpului referitor la talentele noastre? Matei 24:32, 33.

„Sunt eu atât de familiarizat cu ‚cuvântul sigur al profeției’ încât să văd în evenimentele care au loc în jurul meu semnele clare că venirea Regelui este chiar la ușă? Simt eu responsabilitatea care apasă asupra mea, referitor la lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu? Folosesc eu într-un mod bine-direcționat talentele încredințate mie ca administrator al Său pentru a-i salva pe cei care pier? Sau sunt eu căldicel și indiferent, în parte asociat al lumii rele, folosind mijloacele și capacitățile pe care mi le-a dat Dumnezeu pentru a mă înălța pe mine, îngrijindu-mă mai mult de confortul și comoditatea mea personale decât de înaintarea lucrării Sale?” – *The General Conference Bulletin*, 1 aprilie 1897.

„Dacă a fost vreodată un timp când bărbații și femeile trebuie să aibă asigurarea că sunt parteneri cu Hristos pentru salvarea lumii, atunci acel timp este acum.” – *The Review and Herald*, 9 aprilie 1895.

b. Ce declarație inspirată trebuie să aibă ecou în fiecare inimă? Galateni 6:14.

„Puneți la lucru fiecare talent pentru a copia Modelul divin. Hristos a murit ca să îl salveze pe om, și el ne cheamă să trăim ca și când L-am vedea pe Cel nevăzut, pentru ca să putem salva suflete. Atunci căutați-L pe Domnul în cel mai serios mod. O viață veșnică la dreapta lui Dumnezeu merită un efort de o viață, un efort perseverent și neobosit. Priviți spre crucea de pe Calvar, și nu mai fiți cu inima împărțită. Fiecare dintre noi vom avea fie moartea, fie viața; și când predăm tot, Isus ne va deschide căi pentru ca să îi putem servi cu fiecare putere a ființei noastre. Domnul vrea să strângem razele de lumină și să fim martori pentru Hristos.” – *The Signs of the Times*, 28 noiembrie 1892.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce exemplu a dat Dumnezeu dându-ni-L pe Fiul Său?
2. Pe ce căi s-ar putea să îmi folosesc în mod greșit talentele date de Dumnezeu?
3. De ce nu există nici un loc pentru competiție în experiența creștină?
4. De ce lupta pentru supraviețuire economică nu încapă în planul lui Dumnezeu?
5. Când privim la jertfa lui Isus pe cruce, ce ar trebui să facem cu talentele încredințate nouă?

Țintind spre înalt

„Fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Hristos Isus” (Filipeni 3:13, 14).

„Îngenunchind în credință la cruce, [păcătosul] a ajuns la cel mai înalt loc pe care îl poate ajunge omul.”– *Istoria faptelor apostolilor*, p. 210 engl. (rom. cap. *Înălțând crucea*).

Sugestii pentru studiu: *Educația*, p. 262-271 engl. (rom. cap. *Lucrarea vieții*)

Duminică

3 februarie

1. RESPONSABILITATE INDIVIDUALĂ

a. De ce putem ști că fiecare avem o parte importantă în marele plan al lui Dumnezeu? Marcu 13:34. Ce responsabilitate implică aceasta? Marcu 13:35-37.

„Hristos încredințează ,bunurile Sale’ servilor Săi – ceva ce să fie pus la lucru pentru El. El dă ,fiecăruia om lucrarea sa’. Fiecare are un loc în mărețul plan al cerului. Fiecare trebuie să lucreze în cooperare cu Hristos pentru salvarea sufletelor. Dacă e sigur că avem un loc în cer, nu e mai puțin sigur faptul că avem fiecare un loc pe pământ în care avem de făcut o lucrare pentru Dumnezeu.”– *Parabolele Domnului*, p. 326, 327 engl. (rom. cap. *Talanții*).

b. Ce este adevărat referitor la fiecare ființă umană, indiferent că noi ne dăm seama de aceasta sau nu? Iov 37:7.

„Dumnezeu nu a dat talente doar unui grup mic de persoane alese, ci fiecăruia El i-a dat un talent special care să fie folosit în serviciul Său. Mulți dintre cei cărora Domnul le-a dat talente prețioase au refuzat să le folosească pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu; cu toate acestea, ei sunt responsabili față de Dumnezeu de modul cum folosesc darurile Sale. Fiecare, fie că Îi slujește lui Dumnezeu, fie că place sinelui, este proprietarul unui fond de încredere, a cărui folosire adecvată va aduce slavă lui Dumnezeu și a cărui folosire greșită Îl va jefui pe Dumnezeu.”– *Înalta noastră chemare*, p. 289 engl. (rom. p. 286, cap. *Talente pentru fiecare*).

2. O VIAȚĂ PLINĂ

a. Ca urmași ai lui Hristos, cum trebuie să ne luăm crucea în fiecare zi? Matei 10:38, 39; 16:25.

„Trebuie să Îi dăm lui Dumnezeu fiecare părticică din noi; și dându-I Lui tot ce suntem noi, trebuie să considerăm că prin aceasta suferim o mare pierdere? - Nu, pentru că dându-I Lui talentele noastre, le dublăm.” – *Înalta noastră chemare*, p. 18 engl. (rom. p. 16, cap. „Oricine’ înseamnă ‚eu’).

„Domnul i-a dat omului capacitatea de a se dezvolta în mod continuu, și i-a asigurat tot ajutorul posibil în lucrare. Prin măsurile luate de harul divin, putem ajunge aproape de desăvârșirea îngerilor.” – *Ibid.* p. 218 engl. (rom. p. 215, cap. *Aproape de desăvârșirea îngerilor*).

b. Cum ar trebui să Îi răspundem Dătătorului fiecărui dar bun? Psalm 116:12-14.

„Nu cantitatea de lucru încredințat cuiva, nici îmbunătățirile făcute nu aduc cuiva aprobarea cerului, ci credințioșia, loialitatea față de Dumnezeu, serviciul oferit din iubire sunt cele care aduc binecuvântarea divină: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău” (Matei 25:23). Această răsplată de bucurie nu așteaptă până la intrarea noastră în cetatea lui Dumnezeu, ci servul credincios poate să o guste chiar și aici în această viață.” – *Înalta noastră chemare*, p. 289 engl. (rom. p. 286, cap. *Talente pentru fiecare*).

c. Ce principiu cheie trebuie să stea la baza experienței noastre creștine? Filipeni 2:4.

„Dumnezeu a dat fiecăruia ceva de făcut. Toți cei care sunt dornici să lucreze cu tăgăduire de sine și cu jertfire de sine își vor găsi locul lor. Dar cei care caută doar un loc sigur și comod au nevoie să fie convertiți. Până când inimile lor nu sunt înnoite și scopurile lor schimbate, Dumnezeu nu îi poate folosi în lucrarea Sa. Printr-o consacrare fără rezerve trebuie să ne pregătim pentru serviciul Său. Predicatorii noștri nu trebuie să fie mereu în jurul bisericilor, privind bisericile dintr-o anumită zonă ca fiind obiectul grijii lor speciale. Și bisericile noastre nu trebuie să fie geloase sau să se simtă neglijate dacă nu sunt slujite de predicatori. Ele trebuie să ridice singure poverile și să lucreze în cel mai solemn mod pentru suflete. Credințioșii trebuie să aibă rădăcini ei înșiși, prinzând rădăcină tare în Hristos, pentru ca să aducă roade spre slava Sa. Ca un singur om, credințioșii trebuie să se lupte să atingă un scop - salvarea sufletelor.” – *Australasian Union Conference Record*, 1 august 1902.

3. ÎNAINTE ȘI ÎN SUS

a. Ce plan trebuie să adoptăm pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu? Ioan 9:4; Filipeni 3:13, 14.

„Dumnezeu așteaptă ca bărbații și femeile să se trezească și să realizeze responsabilitatea lor. El așteaptă ca ei să se unească cu El. Fie ca ei să dea semnalul de înaintare și să nu mai fie leneși în îndeplinirea voinței lui Dumnezeu.

Realizăm noi ce număr mare de oameni din lume privesc cu atenție la mișcările noastre? Din zone de unde ne așteptăm cel mai puțin vor veni voci care ne îndeamnă să înaintăm în lucrarea de a da oamenilor ultima solie de har. Predicatori și popor, treziți-vă! Grăbiți-vă să recunoașteți și să folosiți orice ocazie și orice avantaj oferit în timp ce roata providenței se mișcă.”—*Australasian Union Conference Record*, 1 august 1902.

b. Ce trebuie să realizăm despre caracterul sfânt al chemării noastre? Efeseni 5:8-13.

„Nu trebuie să existe nici o prefăcătorie în viețile acelor care au o solie atât de sfântă și de solemnă ca aceea pe care am fost chemați să o ducem noi. Lumea privește la adventiștii de ziua a șaptea pentru că știe ceva despre mărturisirea lor de credință și despre standardul lor înalt, și când îi vede pe acei care nu trăiesc la înălțimea acestei mărturisiri, ei indică spre ei cu remarci batjocoritoare.

Cei care Îl iubesc pe Hristos vor aduce totul în viețile lor în armonie cu voia Sa. Ei au ales să fie de partea Domnului și viețile lor trebuie să stea într-un contrast vădit cu viețile celor lumești. Ispititorul va veni la ei cu lingușirile sale și cu încercări de a-i cumpăra, spunând: ‚Toate acestea ți le voi da dacă te vei închina mie.’ Dar ei știu că el nu are nimic ce să merite să fie primit, și refuză să se supună ispitelor sale. Prin harul lui Dumnezeu, ei sunt făcuți în stare să păstreze nemănjită curățenia principiului lor. Îngerii sfinți sunt aproape lângă ei, și Hristos este descoperit în modul neclintit în care ei se prind de adevăr. Ei sunt oamenii de acțiune ai lui Hristos, pregătiți în orice moment, dând, ca adevărați martori, o mărturie hotărâtă în favoarea adevărului. Ei dovedesc faptul că există o putere spirituală care îi poate face în stare pe oameni să nu se miște nici un centimetru de la adevăr și dreptate, indiferent de toate darurile pe care le-ar putea oferi oamenii. Unii ca aceștia, oriunde ar fi, vor fi onorați de cer pentru că și-au conformat viețile voii lui Dumnezeu, fără să le pese ce jertfe sunt chemați să aducă.”— *Mărturii*, vol. 9, p. 23, 24 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*, subcap. *Aderare strălucitoare la adevăr*).

4. CE SĂ FACEM?

- a. **Care ar trebui să fie primul lucru la care să ne gândim când ne începem sau ne schimbăm activitatea? I Corinteni 3:13; 10:24.**

„Trebuie să cântărim cu atenție chestiunile legate de lucrarea pe care o începem. Va fi aceasta o binecuvântare pentru suflete? Dumnezeu nu ne-a dat doar o lucrare ca să ne vadă ocupați, ci una pentru slava numelui Său. Mulți sunt foarte ocupați să strângă fân, trestie și paie. Dar, toate acestea vor arde...

După repartiziția făcută de Dumnezeu, fiecare om are postul datoriei sale. Trebuie să ne cercetăm serios, cu spirit de rugăciune: Care este datoria trasată nouă individual, ca bărbați și femei responsabili înaintea lui Dumnezeu? Și fie că lucrarea noastră este complet limitată la lucrurile spirituale, fie că lucrurile spirituale sunt combinate cu cele vremelnice, trebuie să ne îndeplinim cu credincioșie lucrarea noastră... Omul trebuie să își amintească mereu că Dumnezeu este proprietarul a toate, și că preocupările Sale sunt investite cu un caracter sfânt pe care nu îl aveau înainte de a se înrola în armata Domnului. Fiecare acțiune trebuie să fie o acțiune consacrată, pentru că aceasta ocupă talantul timpului încredințat de Dumnezeu.” – *Înalta noastră chemare*, p. 220 engl. (rom. p. 217, cap. *Alegându-mi lucrarea de o viață*).

- b. **Indiferent care ar fi ocupația noastră, ce atitudine ne învață Hristos? Matei 20:27, 28; Luca 22:27.**

„Mulți, ale căror talente sunt potrivite pentru o anumită chemare au ambiția de a intra într-o anumită meserie; și cel care ar fi fost un fermier, un meseriaș sau un asistent medical plin de succes ocupă poziția nepotrivită pentru el de predicator, avocat sau medic. Există iarăși alții care ar fi putut îndeplini o chemare plină de responsabilitate, dar care, din lipsă de energie, de pregătire sau de perseverență, se mulțumesc cu un loc mai ușor.

Avem nevoie să urmăm mai îndeaproape planul de viață intenționat de Dumnezeu. A face tot ce este mai bine în lucrarea care e cel mai aproape de noi, a ne preda căile în mâna Domnului și a observa indicațiile providenței Sale – acestea sunt reguli care asigură o călăuzire sigură în alegerea unei ocupații.

Cel care a venit din cer pentru a fi exemplul nostru a petrecut aproape treizeci de ani din viața Sa în muncă obișnuită, cu brațele; dar în acest timp El studia cuvântul și lucrările lui Dumnezeu, și îi ajuta și învăța pe toți cei la care ajungea influența Sa. Când a început slujirea Sa publică, El mergea vindecându-i pe cei bolnavi, mângâindu-i pe cei îndurerați, și predicând săracilor evanghelia. Aceasta este lucrarea pentru toți urmașii Săi.” – *Educația*, p. 267, 268 engl. (rom. cap. *Lucrarea vieții*).

5. AJUTOR DE SUS

a. Ce se așteaptă de la fiecare soldat din armata lui Hristos? 1 Petru 2:21-23; Coloseni 2:10; 3:10.

„Nu trebuie să umblăm conform cu propriile noastre idei, și – prin exemplul nostru – să prezentăm înaintea altora un standard uman pe care ei să îl urmeze; ci, trebuie să mergem pe urmele lui Hristos, și să facem cărări drepte cu picioarele noastre, pentru ca cei ce șchiopătează să nu cadă de pe cale. Trebuie să păzim poruncile și să trăim.” – *The Review and Herald*, 12 iulie 1892.

„Prin jertfa [lui Hristos], ființele umane pot ajunge la idealul înalt așezat înaintea lor, și să audă în cele din urmă cuvintele: „Sunteți desăvârșiți în El” (Coloseni 2:10 engl.).” – *Înalta noastră chemare*, p. 364 engl. (rom. p. 361, cap. *Țintește sus!*).

b. Ce a putut spune în mod deschis psalmistul referitor la înțelepciunea pe care o acumulase, și de ce? Psalm 119:99. Pe ce fel de educație pune apostolul Pavel accent? Efeseni 1:3-6.

„Învățătura unui om poate fi considerată supremă, dar aceasta nu este acea educație mai înaltă pe care el o poate lua cu sine în împărăția cerului. Oamenii învățați ai lumii – în ciuda tuturor studiilor lor intelectuale – nu cunosc adevărul așa cum este acesta în Isus. În epistola sa către cei din Efes, Pavel atrage atenția asupra unui tip de educație pe care aceste presupuse stele intelectuale nu o au: [Efeseni 1:3-6 citat].

Fiecare credincios sincer poate atinge aceste înălțimi divine. Toți cei care vor, pot vedea taina evlaviei. Dar, doar printr-o înțelegere clară a misiunii și a lucrării lui Hristos avem la dispoziție posibilitatea de a fi desăvârșiți în El, acceptați în Cel Iubit. Brațul Său omenesc cuprinzător îmbrățișează familia umană; brațul Său divin se prinde de tronul Celui Infinit, pentru ca omul să poată beneficia de jertfa infinită care a fost făcută în favoarea sa.” – *The Review and Herald*, 18 iulie 1899.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În sfera noastră individuală, ce lucrare ne-a fost repartizată?
2. De ce este uimită lumea să audă de ideea lui Hristos despre potențialul uman?
3. De ce nu a fost iluminată încă lumea de solia celor trei îngeri?
4. Ce principii călăuzitoare ne sunt date pentru a stabili locul nostru în via lui Dumnezeu?
5. Descrieți idealul înalt care este așezat înaintea noastră.

Dezvoltând mintea

„Încingeți-vă coapsele minții voastre” (1 Petru 1:13).

„Disciplinați-vă și controlați-vă facultățile mintale” – *Înalta noastră chemare*, p. 219 engl. (rom. p. 216, cap. *Necesitatea autoeducării*).

Sugestii pentru studiu: *Educația*, p. 123-134 engl. (rom. cap. *Cultivarea minții și spiritului*).

Duminică

10 februarie

1. DÂND PUTERE MINTALĂ

a. În acest veac de pretinsă iluminare intelectuală, de ce mustrare, valabilă în toate timpurile, avem mare nevoie? 1 Tim. 6:20, 21.

„Știința umană nu este iluminare divină. Știința divină este descoperirea spiritului lui Dumnezeu care inspiră credință implicită în El. Oamenii de lume consideră această credință sub nivelul care merită luat în considerare de mințile lor mărețe și inteligente, ceva prea umil pentru a primi atenția lor; dar în acest punct ei fac o greșeală teribilă. Aceasta este prea înaltă pentru ca inteligența omenească să o poată ajunge.

Solia evangheliei este departe de a se opune adevăratei științe și realizărilor intelectuale. Ea este prin ea însăși adevărata știință, adevărata cunoștință intelectuală. Adevărata înțelepciune este infinit mai presus de înțelegerea celor înțelepți în felul lumii. Înțelepciunea ascunsă, care înseamnă Hristos luând chip în omul dinăuntru, nădejdea slavei, este o înțelepciune atât de înaltă ca cerul.” – *Înalta noastră chemare*, p. 364 engl. (rom. p. 361, cap. *Țintește sus!*).

b. Cum oferă Biblia binecuvântări mai mari decât realizează cei mai mulți? Isaia 55:1-3.

„Ca mijloc de dezvoltare intelectuală, Biblia este mai eficientă decât orice altă carte, și decât toate cărțile la un loc. Măreția temelor ei, simplitatea plină de demnitate a afirmațiilor ei, frumusețea scenelor ei stimulează și înaltă gândurile așa cum nimic altceva nu o poate face. Nici un alt studiu nu poate oferi o astfel de putere mintală ca efortul de a înțelege uimitoarele adevăruri ale descoperirii. Mintea adusă astfel în contact cu gândurile celui Infinit nu poate decât să se dezvolte și să se întărească.” – *Educația*, p. 124 engl. (rom. cap. *Cultura mintală și spirituală*).

2. CE CITIM?

a. Ce observație pătrunzătoare ar trebui să îi pună pe gânduri pe studenți? **Eclesiastul 12:12.**

„Creștinul trebuie să aibă mai multă inteligență și un discernământ mai pătrunzător decât cel lumesc. Studiul Cuvântului lui Dumnezeu va dezvolta în mod continuu mintea și va întări intelectul. Nu există nimic ce va înălța și rafina într-atât caracterul și va da tărie fiecărei facultăți ca exercițiul continuu al minții de a prinde și a înțelege adevărurile importante și cu greutate.

Mintea omenească devine pipernicită și slabă când se ocupă doar cu lucruri obișnuite, fără să se înalțe vreodată deasupra nivelului lucrurilor vremelnice și să prindă misterele celor nevăzute. Înțelegerea este adusă în mod treptat la nivelul subiectelor cu care se familiarizează în mod constant. Mintea își va îngusta puterile și își va pierde capacitățile dacă nu este exersată în mod constant pentru a strânge cunoștință suplimentară și dacă nu este încordată să înțeleagă descoperirile puterii divine în natură și în cuvântul sfânt.

Dar cunoașterea faptelor și a teoriilor, oricât de importante ar fi acestea în ele însele, este de o mică valoare reală dacă acestea nu sunt puse în practică. Există pericolul ca acei care și-au obținut educația în principal din cărți să nu realizeze că sunt începători în ceea ce privește cunoștința practică.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 545, 546 engl. (rom. cap. *Cultura morală și intelectuală*).

b. Unde se află adevărata sursă de cunoștință în contrast cu sursa neîndestulătoare? **Ieremia 2:13.**

„Faptul de a cunoaște pe cineva sau ceva trezește simpatii, și simpatia este izvorul slujirii cu succes. Pentru a trezi în tineri și copii simpatii și spiritul de sacrificiu pentru milioanele suferinde din ținuturile care sunt dincolo de al vostru’ (2 Corinteni 10:16) faceți în așa fel încât ei să cunoască acele țări și oamenii care le locuiesc. În acest sens se poate realiza mult în școlile noastre. În loc să se ocupe de isprăvile lui Alexandru și ale lui Napoleon din istorie, permiteți copiilor să studieze viețile unor oameni ca apostolul Pavel și Martin Luther, Moffat, Livingstone și Carey, și istoria prezentă, actualizată a eforturilor misionare. În loc să le împovărați memoriile cu o mulțime de nume și teorii care nu au nici o relevanță pentru viețile lor, și la care nu prea se gândesc odată ce au pășit în afara sălii de clasă, faceți ca ei să studieze toate țările în lumina eforturilor misionare și să devină familiarizați cu popoarele acelea și cu nevoile lor.” – *Educația*, p. 269 engl. (rom. cap. *Lucrarea vieții*).

3. SCOPUL INTELECTULUI

a. Ce îl face pe adevăratul creștin deosebit în această lume? 2 Corinteni 4:18.

„În timp ce cel înțelept în felul lumii atinge în treacăt lucrurile de suprafață, înțelegând lucrurile care se văd și se simt, cel ce se teme de Dumnezeu și care I se închină atinge veșnicia, pătrunzând în cele mai adânci colțuri și adunând cunoștința și bogățiile care sunt tot atât de trainice ca veșnicia...

A umbla în lume ca om cu caracterul moral nepătat, purtând în inimă principiile sfinte ale adevărului, așa încât influența lui să se vadă în faptele vieții; a trăi o viață necoruptă de jostnicia, falsitatea și necinstea unei lumi care trebuie să fie curățită în curând de corupția ei morală prin focul dreptății răsplătitoare a lui Dumnezeu – aceasta înseamnă a fi un om al cărui raport este immortalizat în cer, onorat între îngerii cei curați care cântăresc și apreciază valoarea morală. Aceasta este ceea ce înseamnă a fi un om al lui Dumnezeu.” – *Înalta noastră chemare*, p. 80 engl. (rom. p. 77, cap. *Care căpetenie?*).

b. Ce poruncă simplă este dată fiecăruia care primește adevărul prezent? Ezechiel 33:7-9.

„Atât cât sunt ocaziile, fiecare om care a primit lumina adevărului se află sub aceeași responsabilitate ca profetul lui Israel, căruia i-au fost adresate cuvintele: [Ezechiel 33:7-9].

Trebuie să așteptăm noi împlinirea profețiilor despre sfârșit înainte să spunem ceva despre ele? Ce valoare vor mai avea atunci cuvintele noastre? Vom aștepta până când judecățile lui Dumnezeu cad asupra călătorului Legii înainte de a-i spune cum să le evite? Unde este credința noastră în cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie să vedem că lucrurile profețite se împlinesc și doar apoi să spunem că vom crede ceea ce a spus El? Lumina a venit la noi în raze clare, distincte, arătându-ne că marea zi a Domnului este aproape, ‚chiar la ușă’ (Matei 24:33). Să citim, și să înțelegem înainte să fie prea târziu.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 19, 20 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

„Nu predicând adevărul, nici prin distribuirea de literatură trebuie să mărturisim noi despre Dumnezeu. Să ne amintim că o viață asemenea celei a lui Hristos este cel mai puternic argument care poate fi adus în favoarea creștinismului și că un caracter creștin ieftin face mai mult rău decât caracterul unui om de lume. Nici chiar toate cărțile scrise nu pot sluji scopului unei vieți sfinte. Oamenii vor crede nu ceea ce predică pastorul, ci ceea ce trăiește biserica.” – *Ibid.* p. 21 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*, subcap. *O viață sfântă*).

4. O INIMĂ PENTRU O MISIUNE

a. Urmând experiența sa în Atena, de ce și-a schimbat eruditul apostol Pavel felul său de a face lucrare misionară?

Fapte 17:15-17; 18:1; 1 Corinteni 2:2.

„Apostolul Pavel avea toate privilegiile unui cetățean Roman. El nu era rămas în urmă nici în ceea ce privește educația sa ebraică, pentru că învățase la picioarele lui Gamaliel; dar toate acestea nu l-au făcut în stare să ajungă la cel mai înalt standard. Cu toată educația sa științifică și literară, până când nu i s-a descoperit Hristos, el a fost în întuneric complet, ca orice om din vremea sa. Pavel a devenit pe deplin conștient că a-L cunoaște pe Isus Hristos din experiență practică era atât pentru binele său trecător cât și veșnic. El a văzut necesitatea de a ajunge la un standard mai înalt.

Obiceiul lui Pavel fusese acela de a adopta un stil oratoric în predicarea sa. El era un om potrivit să vorbească înaintea regilor, înaintea bărbaților mari și învățați ai Atenei, și realizările sale intelectuale erau adesea de o mare valoare pentru el, pregătind calea evangheliei. El a încercat să facă aceasta în Atena, răspunzând elocvenței cu elocvență, filozofiei cu filozofie, logicii cu logică; dar nu a avut succesul pe care îl sperase. Analizându-se după aceea a descoperit că era nevoie de ceva ce era deasupra înțelepciunii omenești. Dumnezeu îl învățase că trebuie să aibă ceva deasupra înțelepciunii lumesti. El trebuia să își primească puterea dintr-o sursă mai înaltă. Pentru a-i convinge și a-i converti pe păcătoși, Duhul lui Dumnezeu trebuia să vină în lucrarea sa și să sfințească fiecare dezvoltare spirituală. El trebuia să mănânce carnea și să bea sângele Fiului lui Dumnezeu.”—*The Review and Herald*, 18 iulie 1899.

b. Asemenea lui Pavel, care este cea mai mare misiune încredințată fiecăruia dintre noi? 2 Timotei 2:1, 2.

„Într-un sens special, adventiștii de ziua a șaptea au fost lăsați în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor li s-a încredințat ultima avertizare pentru o lume care pierde. Asupra lor strălucește o lumină deosebită din cuvântul lui Dumnezeu. Lor li s-a dat o lucrare de cea mai solemnă importanță – să proclame prima, a doua și a treia solie îngerească. Nu există nici o altă lucrare de o importanță asemănătoare. Nu trebuie să permită ca ceva să le absoarbă atenția.

Cele mai solemne adevăruri încredințate vreodată muritorilor ne-au fost date pentru ca să le proclamăm lumii. Lucrarea noastră trebuie să fie aceea de a proclama aceste adevăruri.”— *Mărturii*, vol. 9, p. 19 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

5. DISCIPLINA MINTII

- a. Care ar trebui să fie scopul a toată dezvoltarea mintală?
1 Petru 1:13-16; Efeseni 4:13.**

„[Dumnezeu] vrea ca tu să ai gânduri mărețe, aspirații nobile, percepții clare despre adevăr, și scopuri înalte de acțiune...

Este îndeplinită lucrarea noastră vremelnică, pământească cu o conștiinciozitate și credincioșie care vor trece testul unei cercetări atente? Există persoane cărora le-am greșit, care vor mărturisi împotriva noastră în ziua lui Dumnezeu? Dacă da, la cer a fost dus un raport, și ne vom întâlni din nou cu el. Trebuie să lucrăm pentru ochiul marelui Supraveghetor, indiferent dacă eforturile noastre asidue sunt văzute și apreciate de oameni sau nu. Nici un bărbat, nici o femeie, nici un copil nu îl poate sluji pe Dumnezeu cu o lucrare neglijentă, haotică și la voia întâmplării, de ochii lumii, indiferent dacă e vorba de un serviciu lumesc sau religios. Adevăratul creștin va avea ochii îndreptați doar spre slava lui Dumnezeu în toate lucrurile, încurajându-și scopurile și întărindu-și principiile cu acest gând: ‚Fac toate acestea pentru Hristos’. ” – *Înalta noastră chemare*, p. 369 engl. (rom. p. 366, cap. *Să ne cercetăm*).

- b. Care este cel mai înalt nivel pe care îl poate atinge mintea umană? 2 Corinteni 10:5; Filipeni 2:5-8.**

„Autocontrolul este o putere pe care o pot avea toți. Acesta este câștigat când voința este pusă complet de partea lui Dumnezeu, luând voia lui Dumnezeu ca voință a voastră.

Hristos... poate să umple camerele minții și cotloanele sufletului cu Duhul Său, și o va face, dacă noi ne predăm Lui. Atunci voința noastră va fi în armonie desăvârșită cu voința divină. Spiritul și voința noastră se pot identifica într-atât cu Duhul și voia Sa încât în gând și scopuri să fim una cu El. ” – *Înalta noastră chemare*, p. 219 engl. (rom. cap. *Necesitatea autoeducării*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum sunt legate între ele căutarea umană după cunoștință progresivă și evanghelia?
2. De ce capcane trebuie să ne păzim în „era informațională” de astăzi?
3. Ce îl face pe adevăratul creștin deosebit în fața lumii?
4. În ce mod avem o lecție din creșterea lui Pavel în înțelepciune în timp ce era în Corint?
5. Care este cea mai înaltă educație pe care o putem primi, și pentru ce scop ar trebui să o obținem?

„Cereți și vi se va da”

„Cereți și vi se va da pentru ca bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 16:24).

„Rugăciunile noastre nu trebuie să fie niște cereri egoiste, doar pentru binele nostru. Trebuie să cerem, ca să putem da.” – *Parabolele Domnului*, p. 142 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

Sugestii pentru studiu: *Parabolele Domnului*, p. 139-149 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

Duminică

17 februarie

1. TRĂIND RUGĂCIUNEA DOMNULUI

a. De ce este rugăciunea atât de importantă? Ioan 16:24; I Corinteni 10:12.

„Face parte din planul lui Dumnezeu să ne ofere, ca răspuns la rugăciunea credinței, ceea ce El nu ne-ar da, dacă nu i-am cere.” – *Marea luptă*, p. 525 engl. (rom. cap. *Cursele Satanei*)

„Rugăciunea este atât o datorie cât și un privilegiu. Avem nevoie de ajutor pe care doar Dumnezeu ni-l poate da, și acel ajutor nu va veni dacă nu e cerut. Dacă suntem dreți prin noi înșine pentru a avea nevoie de ajutor de la Dumnezeu, nu vom avea ajutorul Său când avem cea mai mare nevoie de el. Dacă suntem prea independenți și prea mulțumiți cu noi înșine pentru a ne prinde zilnic prin rugăciune serioasă de meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, vom fi lăsați să fim obiectul ispitelor lui Satan.” – *Înalta noastră chemare*, p. 129 engl. (rom. p. 126, cap. *Binecuvântări pentru cei care cer*).

b. Ce dorință exprimată de ucenicii lui Hristos ar trebui să fie de asemenea și a noastră? Luca 11:1. Cum a răspuns Domnul rugăciunii ucenicilor? Luca 11:2-4.

„Mântuitorul nu ne... îngrădește să folosim exact acele cuvinte [care se găsesc în rugăciunea Domnului]. Fiind una cu omenirea, El Și-a prezentat idealul Său de rugăciune... Suntem învățați să venim la Dumnezeu cu jertfa noastră de mulțumire, să Îi facem cunoscute lipsurile noastre, să ne mărturisim păcatele și să cerem mila Sa conform promisiunii Sale.” – *Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 103 engl. (rom. cap. *Rugăciunea Domnului*).

2. ÎNDEPLININD CONDIȚIILE

a. Doar cum putem aștepta ca Domnul să Își împlinească promisiunile? Ioan 15:7.

„Cei care își aduc cererile înaintea lui Dumnezeu, pretinzând promisiunea Sa în timp ce nu se conformează condițiilor, Îl insultă pe Iehova. Ei iau numele lui Hristos ca autoritate a lor pentru împlinirea promisiunii, dar nu fac acele lucruri care dovedesc credință în Hristos și iubire pentru El.

Mulți dau cu piciorul în condiția cu care sunt acceptați de Tatăl. Trebuie să ne examinăm cu atenție încrederea cu care ne apropiem de Tatăl. Dacă suntem neascultători, aducem înaintea lui Dumnezeu un cec pe care El să îl semneze când noi nu am împlinit condițiile prin care acel cec ne poate fi eliberat. Prezentăm lui Dumnezeu promisiunile Sale, și Îi cerem să le împlinească; însă, dacă El ar face aceasta, și-ar dezonora propriul Său nume.” - *Pildele Domnului*, p. 143 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

„Toate darurile Sale sunt făgăduite cu condiția ascultării. Dumnezeu are un cer de binecuvântări pentru acei care cooperează cu El. Toți cei care ascultă de El pot cere cu credință ca El să împlinească promisiunile Sale.” - *Ibid.* p. 145 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

b. Care este motivul pentru care multe rugăciuni rămân neascultate? Maleahi 3:6-8.

„Dacă noi reținem ceea ce Îi aparține lui Dumnezeu, cum putem pretinde noi binecuvântările Sale? Dacă suntem administratori necredincioși ai bunurilor pământești, cum putem să ne așteptăm să ni se încredințeze lucrurile cerești? Probabil că aici este secretul rugăciunilor neascultate.” - *Pildele Domnului*, p. 144 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

c. Cum ilustrează Isus importanța rugăciunii perseverente? Luca 18:1-7.

„Adesea [Dumnezeu] amână răspunsul la rugăciunile noastre pentru a pune la încercare credința noastră sau pentru a testa sinceritatea dorinței noastre. Dacă am cerut conform cu voia Sa, trebuie să credem promisiunea Sa și să ne aducem cererile cu o hotărâre care nu va fi respinsă.

Dumnezeu nu spune: ‚Cereți o dată, și veți primi.’ El ne poruncește să cerem. Insistați în rugăciune, fără să oboseți. Cererea insistentă îl aduce pe cel ce cere într-o atitudine mai serioasă, și îi dă o dorință crescută de a primi lucrurile pentru care se roagă.” - *Pildele Domnului*, p. 145 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

3. APROPIINDU-NE DE TRONUL TATĂLUI

a. Care este un aspect important legat de rugăciune, și de ce? Matei 5:23, 24; 6:12.

„Te-ai înstrăinat de fratele tău pentru că ți se pare că ți-a greșit? Nu există între voi lucruri care rănesc și ard inima? Nu există amărăciune în inimile voastre, nici o invidie, nici o gelozie, nici o bănuială rea, nici o judecată greșită la adresa fraților voștri? Nu există concurență, nici vreo dorință după favoruri speciale și onoruri, nici dorința de a avea supremația? Aceste sentimente nu trebuie să existe între creștini.”—*Slujitorii evangheliei* (1892), p. 429.

b. După ce și-a încheiat rugăciunea din predica de pe munte, ce gând esențial a reaccentuat Isus pentru a ne ajuta? Matei 6:14, 15.

„Cel neiertător își spulberă singurul mijloc prin care poate primi milă de la Dumnezeu. Nu trebuie să ne gândim că dacă cei ce ne-au greșit nu își mărturisesc greșeala, noi suntem îndreptățiți să nu le acordăm iertarea. Este, fără îndoială, datoria lor să își umilească inimile prin pocăință și mărturisire; dar noi trebuie să avem un spirit plin de milă față de cei care au greșit contra noastră, indiferent dacă ei își mărturisesc sau nu greșeala. Oricât de adânc ne-au rănit, nu trebuie să cultivăm mânie și să ne auto-compătimim pentru pagubele suferite; ci, după cum sperăm să fim iertați de Dumnezeu pentru greșelile noastre față de El, tot astfel trebuie să îi iertăm pe toți cei ce ne-au făcut rău.”—*Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 113, 114 engl. (rom. cap. *Rugăciunea Domnului*).

c. De ce este un spirit iertător deosebit de important în zilele noastre? Iacov 5:9.

„Cel care este plin de invidie privește spre obiectul invidiei sale cu neplăcere și caută să se dovedească superior rivalului său; dacă nu vede aceasta și nu se pocăiește de păcatul său, el va purta pică în suflet contra celui pe care îl invidiază, iar iubirea lui Hristos va muri din inimă.”—*The Signs of the Times*, 5 februarie 1894.

„În inimă nu trebuie să apară resentimente. Când suntem ponegriți, nu trebuie să ponegrim și noi. O, cât necaz au produs invidia și bănuiala rea! Cum au schimbat ele prietenia și iubirea în amărăciune și ură! Trebuie să fim mai puțini mândri, mai puțin sensibili, să ne iubim mai puțin pe noi înșine și să fim morți față de propriile interese.”—*Testimonies*, vol. 2, p. 566 engl. (rom. cap. *Către soția unui predicator*).

4. TĂMÂIA MIROSITOARE A LUI HRISTOS

- a. **Cum trebuie să se reflecte atitudinea psalmistului în viața noastră de rugăciune, și în special în felul cum îi vedem pe alții? Psalm 66:18-20; Luca 18:10-14; Romani 2:1-4.**

„Dacă în inimă cugetăm nelegiuirea, dacă ne prindem de vreun păcat cunoscut, Domnul nu ne va asculta; dar rugăciunea sufletului pocăit, chinuit de remușcări, este întotdeauna ascultată. Când sunt îndreptate toate relele, putem crede că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Propriul nostru merit nu ne va recomanda niciodată favorii lui Dumnezeu; meritele lui Isus sunt cele ce ne vor salva, sângele Său ne va curăța; cu toate acestea, avem de făcut o lucrare de a împlini condițiile pentru acceptarea noastră.” – *Calea către Hristos*, p. 95 engl. (rom. cap. *Înaltul privilegiu al rugăciunii*).

„Ce crud este să judeci, să condamni, și să dai sentințe asupra fratelui tău când el nu are nici cea mai mică suspiciune că tu ai fi altceva decât prietenul lui...”

Să ne întrebăm în mod solemn, „Ce vrea Domnul de la mine în relația mea cu fratele meu?” – *The Review and Herald*, 16 august 1892.

- b. **Ce asigurare ne este dată când căutăm o relație mai curată cu Dumnezeu și cu alții - inclusiv cu cei care poate ne-au rănit? Efeseni 2:13; 4:31, 32.**

-
- c. **Ce adevăr trebuie să ne întărească viața noastră de rugăciune? Luca 11:5-8, 13; 1 Ioan 5:14,15.**

„Rugăciunile noastre nu par să primească întotdeauna un răspuns imediat; dar Hristos învață că noi nu trebuie să încetăm să ne rugăm. Rugăciunea nu are ca scop să Îl schimbe pe Dumnezeu; trebuie să ne aducă în armonie cu Dumnezeu. Când Îi cerem ceva, poate că El vede că e necesar ca noi să ne cercetăm inimile și să ne pocăim de păcat. De aceea, El ne poartă prin încercări și teste, ne aduce prin situații umilitoare, pentru ca să putem vedea ce stă în calea lucrării Duhului Sfânt prin noi.” – *Pildele Domnului*, p. 143.

- d. **De ce prea multe dintre rugăciunile noastre sunt aduse în zadar? Iacov 4:2, 3.**

„Rugăciunile noastre nu trebuie să fie niște cereri egoiste, doar pentru binele nostru. Trebuie să cerem ca să putem da.” – *Pildele Domnului*, p. 142 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

5. URMĂRIND MISIUNEA STĂPÂNULUI NOSTRU

- a. Ce provocare serioasă, care stârnește gândirea, este adresată tuturor celor care doresc în mod sincer să se roage conform cu modelul lui Hristos? Matei 6:10.**

„Se limitează interesul tău în mod egoist doar la propria ta familie sau la propria ta biserică? Dumnezeu să aibă milă de îngustimea ta! Ar trebui să ai acel zel care nu moare, acea iubire cuprinzătoare care înconjoară lumea. Există sute de milioane de bărbați, femei și copii care nu au auzit niciodată de adevăr, și mulțimi se coboară în groapă fără să se simtă răspunzători față de Dumnezeu. Cum poți repeta rugăciunea Domnului, ‚Vină împărăția Ta, făcă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ’, și totuși să stai comod acasă fără să ajuți ducând torța adevărului și la alții? Cum vă puteți înălța mâinile înaintea lui Dumnezeu și să îi cereți binecuvântarea pentru voi și familiile voastre, când faceți atât de puțin pentru a-i ajuta pe alții?– *Historical Sketches of SDA Missions*, p. 287, 288.

- b. Care ar putea fi cea mai mare nevoie pentru care să ne rugăm? 1 Ioan 4:16.**

„Ceea ce realizează principiul iubirii este sfințirea. Cei care umblă în lumină vor fi copii ai luminii, și vor răspândi lumină acelora din jurul lor, prin amabilitate, afecțiune și iubire inconfundabilă.”– *The Youth’s Instructor*, 8 noiembrie 1894.

„Eforturile personale pentru alții trebuie să fie precedate de rugăciuni în taină; pentru că e nevoie de mare înțelepciune pentru a înțelege știința salvării de suflute. Înainte de a comunica cu oamenii, vorbiți cu Hristos.”– *Pildele Domnului*, p. 149 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

„Există mulți care doresc să îi ajute pe alții, dar simt că nu au putere spirituală sau lumină de împărțit. Aceștia să își prezinte cererile la tronul harului. Cereți Duhul Sfânt. Dumnezeu împlinește fiecare promisiune pe care a făcut-o.”– *Ibid.*, p. 147 (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care patru elemente trebuie să le includem în rugăciunile noastre?
2. Care sunt unele dintre obstacolele care împiedică răspunsul la rugăciunile noastre?
3. De ce analizează Dumnezeu în mod profund atitudinea noastră față de ceilalți copii ai Săi?
4. Cu ce scop poate amâna Dumnezeu răspunsul la rugăciunile noastre?
5. Ce prezintă Spiritul Profeției ca fiind adevărata sfințire?

DARUL SABATULUI ÎNTÂI

pentru Misiunea Erode,
India

Erode, un oraș cu drepturi de autogovernare, este situat la 100 km de Coimbatore, pe malul râului Cauvery. Este al patrulea oraș ca mărime din Tamil Nadu, cel mai sudic stat al Indiei. Este aproape complet înconjurat de dealuri, și se află situat la o altitudine de 1600 m deasupra nivelului mării. Originea numelui orașului, Erode, poate fi datorată existenței a două cursuri de apă.

Aici s-au stabilit oameni din diferite state din India. Hinduismul este practicat de majoritatea din cele 5,5 milioane de locuitori. Cei care practică islamul sunt ca mărime al doilea grup religios.

Lucrarea noastră în Erode a început cu 12 membri în 1998. Acum avem 79 de membri. Datorită Ordonanței contra Convertirilor Religioase, este foarte dificil să răspândești evanghelia în acest loc. Cu toate acestea, Domnul a binecuvântat lucrarea Sa cu ajutorul fratelui K.I. Rajasekar, și Misiunea Erode crește.

Am achiziționat o mică proprietate în anul 2000. Casa a fost distrusă de un ciclon. Capela, sediul misiunii și locuințele pentru predicatori trebuie reparate. Rugăciunile voastre și sprijinul vostru financiar ne vor ajuta să avem un monument pentru Dumnezeu în acest oraș. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze voi, și generozitatea voastră!

Frații și surorile voastre din Uniunea India de Sud

Modelat de Maestru

„Dar, Doamne, Tu ești Tatăl nostru; noi suntem lutul, și Tu ești olarul, care ne-ai întocmit; suntem cu toții lucrarea mâinilor Tale” (Isaia 64:8).

„Fie ca biserica să se trezească și să înainteze în lucrarea încredințată ei. Fiecare credincios, educat sau fără educație formală, poate duce solia.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 26 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*)

Sugestii pentru studiu: *Mărturii*, vol. 9, p. 19-26 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

Duminică

24 februarie

1. SUPUNERE PRIN CREDINȚĂ

- a. **Ce privilegiu este la dispoziția fiecărui suflet din familia lui Dumnezeu, și ce este necesar pentru a beneficia de el? Isaia 64:8; Evrei 13:6.**

„Trebuie să fiți ca lutul în mâinile olarului, iar dacă vă supuneți lui Hristos, El vă va modela să fiți vase de cinste, pregătite pentru a fi folosite de Maestru. Singurul lucru care stă în calea sufletului care nu este modelat după Modelul divin este faptul că el nu devine sărac cu duhul; pentru că cel sărac cu duhul se va uita spre o Sursă mai puternică decât el însuși pentru a obține harul care îl va face bogat în Domnul. În timp ce va simți că nu poate produce nimic, va spune: ‚Domnul este ajutorul meu’.” – *The Signs of the Times*, 16 mai 1892.

- b. **Când întâlnim dificultăți, ce cunoștință ne poate mângâia inima? Iov 23:10.**

„Faptul că suntem chemați să suportăm încercări dovedește că Domnul Isus vede în noi ceva prețios pe care El dorește să îl dezvolte. Dacă nu ar vedea în noi nimic prin care să își poată mări numele, El nu ar petrece timp să ne curețe. El nu aruncă în cuptorul Său pietre fără nici o valoare. Doar minereurile cu valoare sunt curățate de El..

La fel cum este lutul în mâinile olarului, tot astfel trebuie să fim și noi în mâinile Lui. Nu trebuie să încercăm să facem noi lucrarea olarului. Partea noastră este de a ne supune să fim modelați de Maestrul Lucrător.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 471, 472 engl. (rom. cap. *Ajutor în viața zilnică*).

2. DEMNITATE ÎN MUNCILE DE CORVOADĂ

a. Oricare ar fi lucrul la îndemâna noastră, de ce trebuie să ținem cont? **Eclesiastul 9:10.**

„Să ne amintim că în timp ce lucrarea pe care trebuie să o facem nu ar fi cea pe care am alege-o noi, trebuie să o acceptăm ca fiind cea pe care a ales-o Dumnezeu pentru noi. Fie că e plăcută sau nu, trebuie să ne îndeplinim datoria care e cel mai aproape de noi.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 472, 473 engl. (rom. cap. *Ajutor în viața zilnică*).

b. Cu ce atitudine trebuie să înseninăm munca pe care o avem de făcut astăzi? **Coloseni 3:23, 24.**

„Este ușor să nutrim ideea că știm mai mult decât știm în realitate, și când suntem încercați ne poticnim de chestiuni mici ca și când ar fi dificultăți mari. Nu aspirați la vreun serviciu mare, când datoriile zilei de astăzi nu au fost îndeplinite cu credincioșie. Ocupați-vă de grijile cotidiene, schimbați talentul umil cu un sentiment al responsabilității pentru folosirea corectă a fiecărei puteri, a fiecărui gând pe care vi l-a dat Dumnezeu. Dumnezeu nu cere nimic mai puțin de la cel mai umil decât cere de la cel mai înălțat; fiecare trebuie să își îndeplinească cu promptitudine voioasă lucrarea încredințată, conform cu măsura darului lui Hristos. Primul lucru pe care trebuie să îl câștigați este să vă simțiți propria slăbiciune. Începeți să vedeți că nu aveți nici măcar a zecea parte din ceea ce ar trebui să aveți. Începeți să vedeți cum v-ați irosit privilegiile, și cât de mult datorați milei lui Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 1 mai 1888.

c. Ce lecție putem învăța de la pasărea prinsă în colivie? Care este scopul umbrelor de întristare pe care le îngăduie Dumnezeu? **1 Petru 4:12, 13.**

„În lumina zilei depline și când aude muzica altor voci, pasărea prinsă în colivie nu va cânta cântecul pe care stăpânul încearcă să o învețe. Ea învață puțin de aici, câteva triluri de dincolo, dar niciodată o melodie întreagă și separată. Dar stăpânul acoperă colivia, și o pune într-un loc unde pasărea va auzi doar cântarea pe care o cântă el. În întuneric, pasărea încearcă din nou și din nou să cânte acel cântec, până când l-a învățat și izbucnește într-o melodie desăvârșită. Apoi, ea este scoasă și de aici încolo va putea cânta întotdeauna acel cântec și la lumină. La fel Se poartă Dumnezeu cu copiii Săi. El are să ne învețe o cântare, și când am învățat-o în mijlocul umbrelor întristării, o putem cânta după aceea.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 472 engl. (rom. cap. *Ajutor în viața zilnică*).

3. METODELE CIUDATE ALE PROVIDENȚEI

a. Indiferent de ce ar face alții, ce trebuie să ne amintim? Romani 14:12.

„Nimeni să nu se plângă că nu are talente mai mari pe care să le folosească pentru Maestrul. În timp ce ești nemulțumit și te plângi, pierzi timp prețios și irosești ocazii valoroase. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru capacitatea pe care o ai, și roagă-te ca El să te facă în stare să îndeplinești responsabilitățile care au fost așezate asupra ta. Dacă dorești o utilitate mai mare, mergi la lucru și dobândește lucrul după care plângi. Mergi la lucru cu răbdare statornică, și fă tot ce poți mai bine, indiferent de ceea ce fac alții. [Romani 14:12 citat]. Nu lăsa ca gândurile tale să fie: ‚O, dacă aș avea o lucrare mai mare de făcut! O, dacă aș avea poziția aceasta!’

Îndeplinește-ți datoria acolo unde te afli. Fă cele mai bune investiții posibile cu talentul încredințat ție în locul unde lucrezi – aceasta va conta cel mai mult înaintea lui Dumnezeu. Dă la o parte toate murmurările și toată rivalitatea. Nu lucra pentru supremație. Nu fi invidios pentru talentele altora; pentru că aceasta nu îți va crește capacitatea ta de a face o lucrare mai bună sau mai mare. Folosește-ți talantul în umilință.” – *The Review and Herald*, 1 mai 1888.

b. De ce ne permite Dumnezeu să fim încercați și testați? Deuteronom 8:2.

„Dumnezeu își conduce poporul, pas cu pas. El îi aduce în poziții care sunt menite să descopere adevăratele motive ale inimii. Unii rezistă într-un punct, dar cad la următorul. Cu fiecare pas inima este testată și încercată mai îndeaproape. Dacă cineva își descoperă inima ca fiind opusă lucrării directe a lui Dumnezeu, aceasta trebuie să îl convingă că are de făcut o lucrare pentru a birui, sau în cele din urmă vor fi lepădați de Dumnezeu.

Această lume este locul în care să ne pregătim să stăm în prezența lui Dumnezeu. Aici, fiecare individual va dovedi ce putere atinge inima sa și controlează acțiunile sale. Dacă este puterea adevărului divin, aceasta îi va conduce spre fapte bune, le va înnobila inima și îi va face generoși, asemenea Domnului lor divin. Dar, pe de altă parte, ca rezultat al ascultării de impulsurile greșite se vor da pe față egoismul, lăcomia și mândria.

Toți cei care vin în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu vor avea ocazia să știe ce este în inima lor.” – *The Review and Herald*, 8 aprilie 1880.

„Nu avem nevoie de puterea banului, nici de puterea creierului, ci de puterea inimii.” – *Înalta noastră chemare*, p. 162 engl. (rom. p. 159, cap. *Cine conduce viața mea?*).

4. VASE DE CINSTE, UMILE

a. De ce va fi dată învățătura evangheliei celor umili? 1 Corinteni 1:18-31.

„Cel mai înalt calificativ în educație care poate fi obținut de vreo ființă umană este educația dată de Învățătorul divin. Aceasta este cunoștința de care avem nevoie într-un sens special pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestei lumi, și fiecare ar face bine să obțină acest fel de educație. Domnul cere ca oamenii să fie în programul Său de formare. Există o lucrare mare care trebuie făcută...

Moise a fost învățat în tot ceea ce însemna înțelepciune în Egipt. El a primit o educație în școala providenței lui Dumnezeu; dar o mare parte a acelei educații din Egipt a trebuit să fie dezvățată, și socotită nebunie. Impresiile acestea au trebuit să fie șterse în decursul a patruzeci de ani de experiență de grijă atentă față de oi și de mielusei gingași. Dacă mulți din cei care sunt astăzi în legătură cu lucrarea Domnului ar putea fi izolați ca și Moise, și ar putea fi obligați de împrejurări să se ocupe de o meserie umilă până când inimile lor se înmoaie, ei ar semăna mai mult cu niște păstori credincioși decât sunt acum în comportarea lor față de moștenirea Domnului. Ei nu ar fi atât de înclinați să își mărească propriile abilități, sau să încerce să demonstreze că înțelepciunea educației avansate poate lua locul unei cunoștințe temeinice de Dumnezeu.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 360 engl (rom. cap. *Pregătire grabnică pentru lucrare*).

b. Cum devenim noi vase cizelate în mâinile olarului? 2 Timotei 2:19-21.

„Când eul este împletit în lucrările noastre, atunci adevărul pe care îl ducem altora nu ne sfințește, nu ne rafinează, nici nu ne înnobilează inimile; acesta nu va dovedi că suntem vase potrivite pentru a fi folosite de Maestru. Doar prin rugăciune arzătoare putem avea o părtășie cu Isus, și prin această comuniune binecuvântată, cuvintele și spiritul sunt înmiresmate cu spiritul lui Hristos. Nu există nici o inimă care să nu fie supravegheată. Isus, prețiosul Mântuitor, a poruncit să fim veghetori. Supravegherea atentă a sinelui nu trebuie să devină mai indulgentă nici măcar pentru un moment. Inima trebuie păstrată cu sânguință, pentru că din ea ies izvoarele vieții.” – *Selected Messages*, bk. 1, p. 405.

„Ce fel de vase sunt potrivite pentru a fi folosite de Maestru?—Vase goale. Când ne curățim sufletul de orice murdărie, suntem gata să fim folosiți. Suntem noi goliți de eu? Suntem noi vindecați de planurile egoiste? O, dacă ne-am ocupa mai puțin de sine!” – *Ye Shall Receive Power*, p. 111.

5. VASE PENTRU VICTORII

a. Cu ce sunt umplute și echipate vasele pe care le modelează Maestrul? 2 Corinteni 5:14.

„Adevăratul test al caracterului se află în dispoziția de a purta poveri, de a ocupa locurile grele, de a face lucrarea care trebuie făcută, chiar dacă aceasta nu ar aduce recunoaștere sau răsplătă lumească.” – *Educația*, p. 295 engl. (rom. cap. *Disciplina*).

„Nu capacitățile pe care le deții acum sau vreodată îți vor da succes. Acesta este ceea ce Dumnezeu poate să facă pentru tine. Avem nevoie de mai puțină încredere în ceea ce poate face omul, și mult mai multă încredere în ceea ce poate face Domnul pentru fiecare suflet care crede. El dorește ca voi să vă întindeți spre El în credință. El dorește ca voi să așteptați lucruri mari de la El. El dorește să vă dea o înțelegere a lucrurilor spirituale și vremelnice. El poate ascuți intelectul.” – *Pildele Domnului*, p. 146 engl. (rom. cap. *Cerând pentru a da*).

„În această lucrare de încheiere a evangheliei există un câmp vast care trebuie ocupat; și, mai mult decât oricând înainte, lucrarea are nevoie de ajutoare din rândul oamenilor simpli. Atât tinerii cât și cei mai în vârstă vor fi chemați de la câmp, din vie, și de la atelierul de lucru, și vor fi trimiși de Maestrul să ducă solia Sa. Mulți dintre aceștia nu au avut decât puține ocazii să fie educați; dar Hristos vede în ei calificări care îi vor face în stare să îndeplinească scopul Lui. Dacă ei pun inimă în lucrare, și continuă să fie învățați, El îi va pregăti ca ei să lucreze pentru El..

[Hristos] va fi prezent pentru a-i ajuta pe cei ale căror inimi sunt sensibile pentru a oferi milă, deși mâinile lor pot fi aspre și neîndemânatic. El va lucra prin acei care pot vedea har într-o situație mizeră și câștig în pierdere. Când Lumina lumii trece pe acolo, ei vor descoperi privilegiu în greutate, ordine în confuzie, succes în înfrângeri aparente.” – *Educația*, p. 269, 270 engl. (rom. cap. *Lucrarea vieții*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce sunt cei săraci cu duhul singurul tip de lut destul de moale pentru a fi modelat?
2. Ce trebuie să ne amintim când avem de a face cu corvoada zilnică?
3. Ce test din momentul de față descoperă condiția inimii mele?
4. Cum a fost Moise remodelat pentru a fi un vas de mai multă cinste - și cum putem fi noi remodelați?
5. De ce va alege Hristos să lucreze cu vase aparent de mică valoare?

Înseninând mediul în care trăim

„De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până când nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie care se aprinde” (Isaia 62:1).

„Lumina pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său nu trebuie închisă între zidurile bisericilor care cunosc deja adevărul. Aceasta trebuie răspândită spre locurile întunecate ale pământului.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 24 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

Sugestii pentru studiu: *Mărturii*, vol. 9, p. 26-29 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*) vol. 6, p. 421-439 engl. (rom. cap. *Familia un câmp misionar până la cap. Înmulțirea înlesnirilor*).

Duminică

2 martie

1. CHEMAREA CEASULUI

a. Care este chemarea urgentă adresată de Dumnezeu tuturor celor cărora li s-a încredințat adevărul prezent? Isaia 54:1, 2.

„Lumina pe care a dat-o Dumnezeu poporului Său nu trebuie închisă între zidurile bisericilor care cunosc deja adevărul. Aceasta trebuie răspândită spre locurile întunecate ale pământului. Cei care merg în lumină așa cum Hristos este lumină vor coopera cu Mântuitorul descoperind altora ceea ce El le-a descoperit lor. Este scopul lui Dumnezeu ca adevărul pentru acest timp să fie făcut cunoscut fiecărui neam, fiecărei națiuni, fiecărei limbi și fiecărui popor. În lumea de astăzi, bărbații și femeile sunt absorbiți de căutarea câștigului lumesc și a plăcerii lumești. Există zeci și zeci de mii care nu își fac nici timp, nici vreun fel de gânduri despre salvarea sufletului. A venit timpul când solia despre apropiata revenire a lui Hristos să răsună în lume.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 24 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

b. De ce este în stare poporul lui Dumnezeu să întreprindă acțiuni hotărâte în extinderea lucrării misionare cu o îndrăzneală sfântă? Isaia 54:3, 4.

„Dovezi inconfundabile indică spre apropierea sfârșitului. Solia trebuie să fie dată în tonuri clare.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 25 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

2. LĂRGIND CÂMPUL NOSTRU VIZUAL

a. Încotro ar trebui să se concentreze din nou cele mai bune energii ale noastre? Isaia 56:8; 62:1, 2.

„Se acordă timp, mijloace și energie pentru cei care cunosc adevărul, în loc ca acestea să fie folosite pentru a aduce lumină celor ignorați. Cei care ar trebui să caute oile pierdute conduc bisericile noastre ca și când acestea ar fi miei bolnavi. Dacă poporul nostru ar sluji altor suflete care au nevoie de ajutorul lor, Marele Păstor le-ar sluji lor, și mii dintre acei care acum rățăcesc prin pustie s-ar bucura în staul. În loc să ne concentrăm asupra poporului nostru, fiecare să meargă și să îi salveze pe cei pierduți. Fiecare suflet să lucreze, nu vizitând bisericile noastre, ci vizitând locurile întunecate ale pământului, unde nu există nici o biserică.

În locuri unde stindardul adevărului nu a fost ridicat niciodată, mai multe suflete se vor converti ca rezultat al aceleiași cantități de muncă, decât se converteau vreodată înainte.” – *The Review and Herald*, 25 iunie 1895.

„Trebuie pregătită calea pentru venirea Prințului Păcii pe norii cerului. Trebuie să fie făcute multe în orașele care nu au auzit încă despre adevărul pentru acest timp. Nu trebuie să întemeiem instituții care să rivalizeze în mărime și splendoare cu instituțiile lumii; dar, în numele Domnului, cu perseverență neobosită și cu zelul neslăbit pe care l-a dovedit Hristos în lucrul Său, trebuie să ducem înainte lucrarea Domnului. Ca popor avem mare nevoie să ne umilim inimile înaintea lui Dumnezeu, implorând iertarea Sa pentru neglijențele noastre de a îndeplini misiunea evangheliei.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 25 engl. (rom. cap. *Chemați spre a fi martori*).

b. Ce imagine ne arată ce avem de făcut pentru bisericile oflitate? Matei 21:28; Marcu 13:34.

„Cel mai bun medicament pe care îl puteți da unei biserici nu este predica sau discursurile, ci să faceți planuri pentru ei. Dacă sunt puși la lucru, cei abătuți vor uita în curând de descurajarea lor, cei slabi vor deveni puternici, cei ignorați inteligenți și toți ar fi pregătiți să prezinte adevărul așa cum este el în Isus. În Cel care a promis că îi va salva pe toți cei care vin la El ei ar găsi un Ajutor care nu dă greș.” – *Evanghelizarea*, p. 356 engl. (rom. cap. *Ajutați noilor convertiți să câștige suflete*).

„Trebuie pusă la lucru fiecare putere, nu pentru a lucra pentru biserici, ci pentru a lucra pentru cei care sunt în întunericul erorii.” – *The Review and Herald*, 25 iunie 1895.

3. REÎNSUFLEȚIRE!

- a. **Care ar trebui să fie rugăciunea serioasă în fiecare adunare de credincioși, și doar cum poate primi această rugăciune răspuns? Habacuc 3:2; 2 Timotei 2:15.**

„Ar fi mai bine ca lucrarea care se face pentru cei care cunosc adevărul, dar care totuși nu își desfată privirile cu Hristos să fie devotată înaintării adevărului spre orașele lumii noastre. Cine este dispus să meargă în aceste orașe și, îmbrăcat cu umiliința lui Hristos, să lucreze pentru Maestrul? Se va încumeta cineva să pună mâna pe acei care sunt dispuși să se angajeze în lucrarea din casă în casă și să le spună acestora: ‚Nu trebuie să mergeți, dacă nu vă trimitem noi?‘ Dumnezeu cheamă lucrători, și sfârșitul tuturor lucrurilor este la ușă. Dacă a zecea parte din lucrarea dedicată bisericilor ar fi fost devotată celor care pier în ignoranță, care trăiesc în păcat, mulți s-ar fi pocăit cu mult timp în urmă.”—*The Review and Herald*, 11 iunie 1895.

„Când se convertesc suflete, puneți-le imediat la lucru. Și pe măsură ce lucrează potrivit cu capacitățile lor, ei vor deveni mai puternici. Întâlnind împotrivire, ei vor deveni mai fermi în credință. Ei să răspândească razele de lumină pe măsură ce acestea cad în inimile lor. Învățați-i pe cei convertiți de curând că trebuie să intre într-o relație de părtășie cu Hristos, să fie martorii Săi, și să îl descopere lumii.

Nimeni nu trebuie să fie grabnic să intre în controverse, ci ar trebui să povestească în mod simplu povestea iubirii lui Isus.”—*Evangelhizarea*, p. 355, 356 engl. (rom. cap. *Ajutați noilor convertiți să câștige suflete*).

- b. **Ce atitudine trebuie să cultivăm când mărturisim pentru Hristos? 1 Petru 3:15.**

„Chiar dacă o biserică poate fi compusă din persoane sărace, needucate și necunoscute, dacă aceștia sunt membri credincioși, stăruitori în rugăciune, influența lor se va simți în timp și în veșnicie. Dacă înaintează în credință simplă, încrezându-se în promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu, ei pot îndeplini un mare bine. Dacă permit ca lumina lor să strălucească, Hristos este glorificat în ei, și interesele împărăției Sale sunt promovate. Dacă simt responsabilitatea lor față de Dumnezeu, ei vor căuta ocazii să lucreze, și vor străluci ca lumini în lume. Ei vor fi exemple de sinceritate și de râvnă plină de zel în îndeplinirea planului lui Dumnezeu pentru salvarea sufletelor. Dacă doresc, cei săraci și neînvațați pot deveni studenți în școala lui Hristos, și El îi va învăța adevărata înțelepciune. Viața de încredere umilă, copilărească, de adevărată evlavie, de religie adevărată, va avea succes în a-i influența pe alții.”— *Selected Messages*, bk. 1, p. 265.

4. ACUM ESTE TIMPUL

a. Ce se întâmplă dacă refuzăm sau neglijăm să îndeplinim misiunea lui Hristos? Matei 6:23.

„Comunicați și altora cunoștința adevărului. Acesta este planul lui Dumnezeu de a lumina lumea. Dacă nu stați la locul destinat vouă, dacă nu lăsați ca lumina voastră să strălucească, veți fi înconjurați de întuneric.”— *Selected Messages*, bk.1, p. 266.

b. Ce asigurare ne aparține, chiar dacă unii resping eforturile noastre? Ezechiel 33:7-9.

„În toate orașele noastre există oameni cărora nu le-a fost prezentat adevărul; care nu au auzit solia de avertizare despre apropiata revenire a lui Hristos; care nu au auzit că sfârșitul tuturor lucrurilor este la uși. Dacă solii lui Dumnezeu nu merg la ei în Spiritul lui Hristos, cum vor auzi acești oameni invitația evangheliei? Cum vor ști ei că păcatele lor pot fi iertate prin harul unui Mântuitor răstignit și înviat? Trebuie să intrăm într-un război aprig cu un spirit devotat, de jertfire de sine, despre care mulți nu știu nimic. Pe măsură ce apar ocazii, pe măsură ce se deschid uși și cuvântul vieții este dus oamenilor, va începe să apară împotrivire față de adevăr. Ușa deschisă misionarilor va fi deschisă de asemenea și pentru împotrivorii evangheliei. Dar dacă adevărul este prezentat așa cum este el în Isus, ascultătorii vor fi cei răspunzători pentru respingerea lui.”— *The Review and Herald*, 2 iulie 1895.

c. Având în vedere scurtimea timpului, ce trebuie să păstrăm în minte? Ioan 9:4.

„Ce trebuie făcut ca să ne împlinim responsabilitatea? Cum să folosim în mod adecvat ocaziile care ni se prezintă? Trebuie să existe rugăciune-rugăciune sinceră, umilă; trebuie să existe o luptă serioasă cu Dumnezeu pentru ca să fim înzestrați cu Spiritul Său Sfânt.”— *The Review and Herald*, 2 iulie 1895.

„Timpul potrivit pentru noi să lucrăm este acum - chiar acum, în timpul ultimelor zile. Dar nu ni s-a poruncit ca cineva să cerceteze Scripturile pentru a descoperi, dacă e posibil, când se încheie timpul de probă. Dumnezeu nu are o astfel de solie pentru nici o buză muritoare. El nu vrea ca vreo limbă de muritor să declare lucruri pe care El le-a păstrat ascunse în sfaturile Sale tainice.”— *Selected Messages*, bk.1, p. 192.

5. CALIFICAT PRIN PREDARE LUI HRISTOS

- a. Indiferent cât de incapabili ne-am simți să fim misionari pentru Hristos, ce punct de vedere trebuie să adoptăm degrabă? 2 Corinteni 3:5, 6; Ioan 14:26.**

„Mulți au mâini și inimi voioase, dar sunt descurajați pentru a nu-și pune energiile la lucru. Sunt criticați dacă încearcă să facă ceva, și în cele din urmă ei permit talentelor lor să zacă adormite, de teama de a nu fi criticați, pe când, dacă ar fi încurajați, lucrarea ar înainta... Mulți din cei care ar trebui să aibă ocazia de a deveni lucrători cu succes pentru Domnul rămân în umbră...

Nu trebuie să existe societăți secrete în bisericile noastre. „Voi toți sunteți frați” (Matei 23:8). Lucrarea predicatorilor este în aceeași măsură și lucrarea membrilor laici. Inimă trebuie să fie unită de inimă. Toți să înainteze împreună, umăr la umăr. Nu este oare fiecare adevărat urmaș al lui Hristos deschis să primească învățăturile Sale? Și nu ar trebui ca toți să aibă ocazia de a învăța metodele lui Hristos din experiență practică?...

Membrii bisericii să se trezească. Să se prindă de mâinile predicatorilor și ale lucrătorilor și să le ajute să stea ridicate, făcând să înainteze interesele cauzei. Talentele nu trebuie măsurate prin comparație. Dacă un om exercită credință și umblă smerit cu Dumnezeuul său, el poate să aibă doar puțină educație, poate fi socotit un om slab, totuși își poate ocupa locul stabilit lui la fel de bine ca omul care are cea mai nobilă educație. Cel care se supune fără rezervă influenței Duhului Sfânt este cel mai bine calificat pentru a sluji într-un mod acceptat de Maestru. Dumnezeu va inspira oamenii care nu ocupă poziții importante să lucreze pentru El... Fiecare om să aibă libertatea să îndeplinească ceea ce îi indică Spiritul lui Dumnezeu. Nu încătușați oamenii umili pe care Dumnezeu vrea să îi folosească.” – *The Review and Herald*, 9 iulie 1895.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este scopul lui Dumnezeu cu poporul Său în acest ceas al istoriei?
2. Cum poate fi trezită la viață o biserică bolnăvicioasă?
3. Despre ce teme simple, necontroversate, pot vorbi cei noi convertiți?
4. De ce mărturisirea pentru Hristos va fi o provocare din ce în ce mai mare?
5. Referitor la frații noștri, cum putem fi noi în pericolul de a înăbuși Duhul Sfânt?

O chemare la jertfire de sine

„Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine. Fiecare din noi să placă aproapelui, în ce este bine, în vederea zidirii altora. Căci și Hristos nu și-a plăcut Lui însuși” (Romani 15:1-3).

„Să presupunem că preținșii urmași ai lui Hristos ar fi reprezentanții lui Hristos pe pământul nostru: nu ar vedea cei lumești aceasta, și nu ar cunoaște ei că aceștia au învățat de la Isus? Nu ar fi aceștia o putere?” – *Sermons and Talks*, vol. 2, p. 96.

Sugestii *Mărturii*, vol. 9, p. 31-42, 49-51 engl. (rom. cap. *Chemați spre a sluji, subcap. pentru Căminul, un câmp misionar – Dezvoltarea prin serviciu, și Fără plată ați primit, fără studiu: plată să dați—Nevoia de ajutor a omenirii*). *Ibid.*, vol. 6, p. 445-453 engl. (rom. cap. *Ajutor pentru câmpurile misionare*).

Duminică

9 martie

1. GRĂBIȚI: DAR - ÎNCOTRO?

a. În viața noastră aglomerată, cum putem fi ispitiți să ne neglijăm chemarea referitoare la solia celor trei înger? Luca 21:34, 35.

„Trebuie să fim ocupați, să simțim povara ultimei solii de milă pentru o lume care piere. Trebuie să avem adevărul plantat în inimă și să îl facem cunoscut altora așa cum este acesta în Isus. Lumea trăiește un timp foarte solemn; pentru că sufletele decid care va fi destinul lor veșnic... Cine este dispus să fie colaborator cu Hristos?” – *The Review and Herald*, 9 octombrie 1894.

b. Care au fost unele dintre obstacolele care i-au împiedicat pe mulți dintre noi să se concentreze în mod potrivit asupra împlinirii misiunii date de Hristos? Luca 12:15-21.

„Motivul pentru care nu s-a făcut mai mult în trecut este că oamenii s-au ținut atât de strâns de sine, și au crezut că sunt în stare să facă ceva lucruri mari. Satan i-a ispitit pentru că erau mulțumiți cu ei înșiși.” – *The Review and Herald*, 9 octombrie 1894.

2. CURAJUL DE A STA SINGURI

- a. **Asupra a ce - și unde - trebuie să fie cea mai importantă afacere a noastră în această societate cu mers grăbit? Luca 2:49.**

„Cât de multe orașe și metropole sunt complet neglijate! Poporul nostru își produce un mare rău îngrămădindu-se într-un singur loc. Când pomii dintr-o pepinieră sunt îngrămădiți într-un singur loc, ei nu pot crește sănătoși și puternici. Resădiți în alt loc pomii din pepiniera voastră aglomerată. Dumnezeu nu este slăvit când atât de multe avantaje sunt concentrate într-un singur loc. Creați spațiu; resădiți plantele voastre în multe locuri, unde nu trebuie să se sprijine unele de altele pentru a sta. Oferiți-le spațiu de creștere. Aceasta cere Dumnezeu de la voi.” – *Mărturie*, vol. 8, p. 147 engl. (rom. cap. *Nevoia de planuri noi cuprinzătoare*).

„Nu este scopul lui Dumnezeu ca poporul Său să se strângă sau să se stabilească în comunități mari. Ucenicii lui Hristos sunt reprezentanții Săi pe pământ, și Dumnezeu vrea ca ei să fie risipiți în țară, în metropole, orașe și sate, ca lumini în mijlocul întunericului lumii. Ei trebuie să fie misionari pentru Dumnezeu, mărturisind prin credința și faptele lor despre apropiata revenire a Mântuitorului.

Membrii simpli ai bisericilor noastre pot îndeplini o lucrare care, până acum, abia dacă a fost începută. Nimeni nu trebuie să se mute în locuri noi doar de dragul avantajelor lumești; ci, acolo unde există speranța de a-ți câștiga mijloacele de întreținere, familiile bine întemeiate în adevăr să intre pentru a lucra ca misionari, una sau două familii într-un loc. Ei trebuie să simtă o dragoste pentru suflete, o povară de a lucra pentru ei, și obiectul lor de studiu să fie cum să le ducă adevărul. Ei pot distribui publicații religioase, pot ține întâlniri în căminele lor, pot face cunoștință cu vecinii lor și îi pot invita la aceste întâlniri.” – *Ibid.*, p. 244, 245 engl. (rom. cap. *Membrii laici să pornească*).

- b. **Când căutăm să înaintăm în via Domnului, ce aspect din experiența Mântuitorului poate să devină în cele din urmă parte din experiența noastră? Isaia 63:3 (prima parte); Psalm 102:7.**

„Lucrătorii să stea singuri cu Dumnezeu, plângând, rugându-se și lucrând pentru salvarea semenilor lor... În timp ce atât de mulți iubesc lauda oamenilor mai mult decât favoarea lui Dumnezeu, voi să lucrați în umiliță. Învățați să exercitați credința prezentându-i pe vrăjmașii voștri înaintea tronului harului și rugându-L pe Dumnezeu să le atingă inimile.” – *Mărturie*, vol. 8, p. 245.

3. NU E NICIODATĂ COMOD

- a. **Când ne concentrăm eforturile misionare asupra regiunilor din întuneric în care Dumnezeu poate vrea să ne mutăm, ce trebuie să avem în vedere? Luca 14:33.**

„S-ar îndeplini o mare lucrare dacă familii [de credincioși-n.tr.] s-ar muta în locurile întunecate ale pământului, unde oamenii sunt învăluți în întuneric spiritual, și dacă ar lăsa ca lumina vieții lui Hristos să strălucească prin ei. Să își înceapă lucrarea într-un mod liniștit, nu bătător la ochi, fără să apeleze la fondurile uniunii până când interesul devine atât de mare încât ei nu îi mai pot face față fără sprijin din partea predicatorilor.

Când se țin seminare biblice și întâlniri similare, acestea să nu fie în legătură cu bisericile noastre mari, recunoscute. Să confere caracter lucrării lor și să împrăștie cunoștința adevărului în locurile unde se știe puțin despre aceasta. S-ar putea să nu fie comod; dar întreb: pentru Hristos a fost oare comod să lase curtea regală? A fost comod să Își părăsească onoarea, slava, poziția Sa de mare autoritate, și să se umilească, să devină una cu noi? El nu a mers la ființe necăzute în păcat, ci la cele care aveau cea mai mare nevoie de El. Și noi, cărora ne-a încredințat lucrarea Sa, trebuie să copiem modelul Său...

Există un pericol în amânare. Sufletul pe care l-am fi putut găsi, sufletul căruia ați fi putut să îi deschideți scripturile, poate merge acolo unde nu îl mai puteți ajunge. Satana a pregătit o cursă pentru picioarele aceluia, și mâine el poate îndeplini planurile arhivrajmașului lui Dumnezeu. De ce să amâni o zi? De ce să nu mergi imediat să lucrezi?” – *Mărturii*, vol. 6, p. 442, 443 engl. (rom. cap. *Lucrătorii*).

- b. **Ce tablou inspirat trebuie analizat cu rugăciune, în mod profund, în special de cei care sunt tineri? Plângeri 3:27.**

„Mi s-a arătat că tinerii, în special bărbații tineri, care mărturisesc adevărul, au de învățat o lecție de tăgăduire de sine. Dacă aceștia ar face mai multe sacrificii pentru adevăr, l-ar aprecia mai mult. Acesta ar atinge inimile lor, și le-ar curăța viețile, și acesta le-ar fi mai scump și mai sfânt.

Cei tineri nu iau povara cauzei lui Dumnezeu, nici nu simt vreo responsabilitate referitor la aceasta. Se întâmplă aceasta cumva pentru că sunt scutiți de Dumnezeu? O, nu; ei se scutesc singuri!... Dacă nu posedă spiritul de tăgăduire de sine și de jertfire, ei nu pot avea niciodată moștenirea netrecătoare.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 177, 178 engl. (rom. cap. *Tânărul bogat*).

4. MULȚUMIRE ÎN SACRIFICII

- a. **De ce putem fi încurajați și motivați de tăgăduirea de sine a lui Pavel? Fapte 20:18, 20, 33-35.**

„În multe locuri, misionarii care se întrețin singuri pot lucra cu succes. Pavel a lucrat răspândind cunoștința despre Hristos în largul lumii ca misionar care s-a întreținut singur...

[Fapte 20:18, 20, 33-35 citat] Dacă ar fi pătrunși de același spirit de sacrificiu, mulți ar putea lucra într-un mod asemănător. Doi sau mai mulți să înceapă o lucrare de evanghelizare. Să viziteze oamenii, rugându-se, cântând, învățându-i și explicându-le Scripturile, și slujind celor bolnavi. Unii se pot întreține fiind colportori; alții, ca și apostolul, pot lucra ceva meserii sau în alte ramuri de lucru. Înaintând cu lucrarea, realizând cât sunt de neajutorați, dar depinzând în umilință de Dumnezeu, ei câștigă o experiență binecuvântată.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 154, 155 engl. (rom. cap. *Învățând și vindecând*, subcap. *Misionarii ce se întrețin pe ei înșiși*).

- b. **Descrieți o mare victorie personală pe care a obținut-o Pavel. Filipeni 4:11, 12.**

-
- c. **Ca în experiența lui Pavel, cum trebuie ca scopul nostru în viață să reflecte în mod clar - în raze puternice, strălucitoare - misiunea Stăpânului nostru? Romani 15:1-3; Fapte 10:37, 38.**

„Există o chemare ca familii de creștini să meargă în mijlocul comunităților umane care sunt în întuneric și greșeli, să meargă în câmpuri străine, să devină familiarizați cu nevoile semenilor lor, și să lucreze pentru cauza Stăpânului. Dacă astfel de familii se stabilesc în locurile întunecate ale pământului, locuri în care oamenii sunt învăluți în întuneric spiritual, și lasă ca lumina vieții lui Hristos să strălucească prin ei, ce lucrare nobilă ar putea fi îndeplinită!

Această lucrare cere sacrificiu de sine. În timp ce mulți așteaptă ca orice piedică să fie îndepărtată, lucrarea pe care ar putea să o îndeplinească rămâne nefăcută, și mulțimile mor fără speranță și fără Dumnezeu. De dragul avantajelor comerciale sau pentru a acumula cunoștința științifică, unii se aventurează în regiuni nelocuite și rabdă cu voioșie sacrificii și greutate; dar cât de puțini sunt cei care, de dragul semenilor lor sunt dispuși să se mute cu familiile lor în regiuni care au nevoie de evanghelie.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 155, 156 engl. (rom. cap. *Învățând și vindecând*, subcap. *Misionarii ce se întrețin pe ei înșiși*).

5. ENERGIA ȘI MIJLOACELE NOASTRE

a. De ce putem fi siguri când împărtășim altora adevărul prezent? Psalm 126:6, Isaia 58:8.

„[Isaia 58:8 citat] ... Voi, biserici ale viului Dumnezeu, studiați această promisiune și vedeți cum lipsa voastră de credință, de spiritualitate și de putere divină împiedică venirea împărăției lui Dumnezeu! Dacă vreți să înaintați pentru a face lucrarea lui Hristos, îngerii lui Dumnezeu vor deschide calea înaintea voastră, pregătind inimile pentru primirea evangheliei. Dacă fiecare din voi ar fi un misionar energetic, solia pentru acest timp ar ajunge în grabă în toate țările, la fiecare popor, la fiecare națiune și la fiecare limbă. Aceasta este lucrarea care trebuie să fie făcută înainte ca Hristos să vină în putere și mare slavă. Somez biserica să vă rugați serios pentru ca să vă înțelegeți responsabilitatea. Sunteți voi în mod individual lucrători împreună cu Dumnezeu? Dacă nu, de ce nu? Când aveți de gând să vă îndepliniți lucrarea încredințată de cer?” – *Mărturii*, vol. 6, p. 438 engl. (rom. cap. *Comunitățile să fie redeșteptate*).

„Domnul cheamă voluntari care vor să se tăgăduiască pe sine, care vor răbda greutățile ca niște buni ostași ai crucii lui Hristos.” – *The Signs of the Times*, 21 iunie 1899.

b. Chiar dacă nu ne considerăm bogați, care ar trebui să fie primul nostru scop referitor la bunurile materiale pe care Dumnezeu ni le-a încredințat? Luca 12:33-40.

„Suntem călători, peregrini și străini pe pământ. Să nu ne cheltuim mijloacele pentru a ne mulțumi dorințele pe care Dumnezeu ne cere să le reprimăm. Mai degrabă, să prezentăm un exemplu drept celor cu care suntem asociați. Să reprezentăm în mod potrivit credința noastră, limitându-ne nevoile... Dacă faceți mai puțin decât trebuie pentru a-i ajuta pe cei care pier, amintiți-vă că indolența trage după sine vinovăție.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 452 engl. (rom. cap. *Ajutor pentru câmpurile misionare*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Astăzi toată lumea este ocupată. Care este cu adevărat lucrul cel mai important de care mă ocup?
2. Cum poate atașamentul față de prieteni sau familie sta în calea scopurilor noastre pentru Dumnezeu?
3. Ce ar trebui să ni se imprime fiecăruia dintre noi - și aceasta cât mai repede în viață?
4. De ce este Pavel un model care ne inspiră atât de mult în acest ceas critic al istoriei?
5. Chiar dacă nu putem să ne mutăm în regiuni mai întunecate, cum putem promova totuși adevărul acolo?

Înfruntând încercări și împotrivire

„Voi cheltui prea bucuros din ale mele, și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre; totuși, cu cât vă iubesc mai mult, cu atât să fiu iubit mai puțin?” (2 Corinteni 12:15 engl.).

„Mare este în cer răsplata acelor care dau mărturie pentru Hristos în mijlocul persecuției și al reproșurilor. În timp ce oamenii caută bunuri pământești, Isus le indică spre răsplata cerească. Dar El nu așează totul în viața viitoare, ci începe chiar de aici.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 34 engl. (rom. cap. *Fericirile*, subcap. *Ferice de voi când oamenii vă vor vorbi de rău*).

Sugestii pentru studiu: *Mărturii*, vol. 9, p. 43-48 engl. (rom. cap. *Nevoia de efort zelos*).

Duminică

16 martie

1. VECHI DE SECOLE, ÎNCERCAT ȘI ADEVĂRAT

a. Astăzi auzim despre noi metode de a ajunge la suflete. Totuși, ce stă scris și pentru generația noastră? Eclesiastul 1:9; Luca 10:1-3.

„Din ușă în ușă, servii [Domnului] trebuie să proclame mesajul salvării. Veștile despre iertarea prin Hristos trebuie duse la fiecare națiune, fiecare neam, fiecare limbă și fiecare popor.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 16 engl. (rom. cap. *Misiunea*).

„În viziuni de noapte mi-au trecut prin față imagini despre o mare mișcare de reformă în mijlocul poporului nostru. Mulți Îl laudau pe Dumnezeu. Bolnavii erau vindecați, și se făceau minuni. Se vedea un spirit de mijlocire așa cum s-a văzut înainte de marea Zi a Cincizecimii. Sute și mii erau văzuți vizitând familii și deschizându-le cuvântul lui Dumnezeu. Inimile erau convinse de puterea Duhului Sfânt, și se manifesta un spirit de adevărată convertire.” – *Ibid.*, vol. 9, p. 126 engl. (rom. cap. *O mișcare de reformă*).

„Colportorul - care în multe cazuri a fost dat afară din serviciu pentru că a acceptat adevărul - poate să se întrețină singur, iar vânzările sunt un sprijin financiar pentru conducere. În zilele Reformei, călugării care își părăsiseră mănăstirile și care nu aveau alte mijloace de a se întreține, traversau țara vânzând lucrările lui Luther, care erau răspândite rapid în întreaga Europă. Lucrarea de colportaj a fost unul dintre mijloacele cele mai eficiente pentru răspândirea luminii atunci, și se va dovedi la fel și astăzi.” – *Schițe din viața mea*, p. 305 engl. (rom. cap. *Mergeți înainte!*).

2. O PROVOCARE INDIVIDUALĂ

a. De ce trebuie să ascultăm de datoria pe care ne-o prezintă conștiința? Psalm 62:12; Galateni 6:4.

„Dumnezeu v-a făcut depozitarii adevărului, nu ca voi să îl rețineți, ci ca să îl împărtășiți și altora. Trebuie să vizitați casă după casă ca administratori credincioși ai harului lui Hristos. Pe măsură ce lucrați, gândiți și plănuiți, noi metode se vor prezenta minților voastre, și prin folosire, puterile intelectului vostru vor crește. O îndeplinire leneșă, în spirit căldicel, a datoriei, este o pagubă pentru sufletul pentru care a murit Hristos. Dacă vrem să găsim perlele care sunt îngropate în dărâmturile orașelor, trebuie să înaintăm să îndeplinim lucrarea cerută de Stăpân. Unii pot lucra în tăcere, stârnind interesul, în timp ce alții vorbesc în săli publice.” – *The Review and Herald*, 11 iunie 1895.

b. De ce protecție avem nevoie când îi învățăm pe alții adevărul, și din ce motiv? Efeseni 6:10-13.

„Satana va face toate planurile posibile așa încât să paralizeze simțurile, să orbească ochii, și să închidă urechile oamenilor contra adevărului; dar, în ciuda acestui lucru, mergeți la lucru. Lucrați din casă în casă, fără să îi neglijați pe cei săraci, care, de obicei, sunt trecuți cu vederea.” – *The Review and Herald*, 11 iunie 1895.

„Cei care nu vor accepta ultima solie de avertizare trimisă lumii noastre vor perverti Scripturile; caracterul va fi atacat, și vor face afirmații false referitoare la credință și la doctrinele apărătorilor adevărului biblic. Se va folosi fiecare mijloc posibil pentru a distrage atenția. Se vor organiza spectacole, jocuri, curse de cai, și diferite alte feluri de distracții. O forță puternică din abis îi va agita să se împotrivescă soliei din cer.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 280 engl. (rom. pag. 306, cap. *Când evanghelia este predicată la toți*).

c. Ce speranță primim atunci când înfruntăm realitatea provocării noastre? 2 Timotei 3:12-15.

„Oamenii răi, învățătorii înșelători vor merge din rău în mai rău, înșelându-se pe ei, și înșelându-i pe alții. Putem să ne așteptăm la o împotrivire mai mare decât a fost vreodată.” – *Înalta noastră chemare*, p. 362 engl. (rom. pag. 359, cap. *De veghe în fiecare clipă*).

3. NU FIȚI SURPRINȘI

- a. **Servindu-L pe Dumnezeu într-o lume rea, ce contrast trebuie să vedem? Tit 2:12, 13.**

„Mulți spun despre viața creștină că le ia toate plăcerile și toate bucuriile lumefști. Eu spun că nu ia nimic din lucrurile care merită păstrate. Suferă creștinul nedumeriri, sărăcie și suferințe? O, da, la acestea ne așteptăm în această viață. Dar păcătosul despre care vorbim că se bucură de plăcerile acestei lumi, este el scutit de aceste rele ale vieții? Nu îi vedem adesea nedumeriți și încurcați?...

Uneori creștinii cred că le merge rău și că este o umilire din partea lor să se prindă de adevărurile nepopulare și să pretindă că sunt urmașii lui Hristos, că drumul pare greu și că trebuie să facă multe sacrificii, când, de fapt, nu fac nici un sacrificiu. Dacă sunt într-adevăr adoptați în familia lui Dumnezeu, ce sacrificiu au făcut? Faptul că Îl urmează pe Hristos poate că i-a despărțit de unele rude care iubesc lumea, dar priviți la schimb - numele lor sunt scrise în cartea vieții Mielului, înălțate, da, înălțate mult, pentru a fi părtași ai salvării, moștenitori împreună cu Isus Hristos ai moștenirii care nu piere. Vom numi sacrificiu din partea noastră renunțarea la eroare pentru adevăr, la întuneric pentru lumină, la păcat pentru neprihănire, la un nume trecător și la o moștenire pe pământ pentru onorurile care durează, și o comoară nepătată, care nu se spulberă?” – *Înalta noastră chemare*, p. 201.

- b. **Cum pot să ne folosească obstacolele, dându-ne puteri noi? Romani 5:3, 4; Filipeni 1:27-30.**

„Mergeți la lucru în credință. Țineți tare de orice palmă de teren câștigată în luptă. Oricât de puternică ar fi împotrivirea, nu trebuie să slăbiți. Prindeți-vă strâns prin credință. Lucrați și rugați-vă, vegheați și așteptați, sperați și încredeți-vă, lăsați totul pe seama lui Dumnezeu. El poate răsturna munții cu un vierme.

Biserica ce dorește să aibă succes în serviciul pentru Maestru trebuie să fie una energetică. Membrii ei nu trebuie să permită ca interesul lor în lucrare să scadă. Inteligențele cerești sunt gata să coopereze cu agentul uman pentru a promova lucrarea. Oricare ar fi prețul, duceți înainte lupta până la porțile inamicului, da, luați cu asalt chiar cetatea. Nu vă permiteți să fiți descurajați sau să eșuați. Autoritatea lui Hristos este supremă, puterea Sa e invincibilă. Prin Duhul Sfânt, Domnul lucrează cu agentul uman.” – *The Review and Herald*, 2 iulie 1895.

4. PUTERE PRIN PERSEVERENȚĂ

- a. **Cum trebuie să răspundem fiecăruia care încearcă să ne distragă atenția de la lucrul nostru pentru Dumnezeu conform conștiinței? Neemia 6:3.**

„Ascultarea conștiințioasă de cuvântul lui Dumnezeu va fi tratată ca rebeliune. Orbit de Satan, părintele va exercita asprime și severitate față de copilul credincios; stăpânul sau stăpâna îl vor asupra pe slujitorul care păzește poruncile. Afecțiunea se va înstrăina; copiii vor fi dezmoșteniți și alungați de acasă. Cuvintele lui Pavel se vor împlini literal: ‚Toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți’ (2 Timotei 3:12). Pentru că apărătorii adevărului refuză să onoreze sabatul duminical, unii dintre ei vor fi aruncați în închisori, unii vor fi exilați, alții vor fi tratați ca sclavi. Acum, toate acestea par imposibile pentru înțelepciunea omenească; dar când Spiritul lui Dumnezeu, care ține acum toate în frâu, va fi retras de la oameni, și ei vor fi sub controlul lui Satan, care urăște principiile divine, lucrurile vor lua cursuri ciudate. Când e lipsită de teama de Dumnezeu și de iubire, inima poate fi foarte crudă.

Pe măsură ce se apropie furtuna, o mare clasă dintre cei care mărturisesc credința în solia îngerului al treilea dar care nu au fost sfințiți prin ascultarea de adevăr, își vor părăsi poziția și se vor alătura rândurilor împotrivorilor. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se cu spiritul ei, ei au ajuns să vadă lucrurile aproape în aceeași lumină; și când vine încercarea, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară, populară. Bărbați talentați și cu o vorbire plăcută, care cândva s-au bucurat de adevăr, își folosesc puterile pentru a înșela și a conduce sufletele în direcția greșită. Ei devin cei mai înverșunați vrăjmași ai fraților lor de altădată. Când păzitorii Sabatului sunt aduși înaintea curților de judecată pentru a răspunde pentru credința lor, acești apostatați sunt cei mai eficienți agenți ai lui Satan pentru a-i reprezenta greșit și a-i acuza, și pentru a-i agita pe judecători împotriva lor prin mărturii false și insinuări.” – *Marea luptă*, p. 608 engl. (rom. cap. *Ultima avertizare*).

- b. **Ce exemplu ne-a dat Domnul nostru în fața împotrivirii? Isaia 42:4.**

„Trebuie să prezentăm cuvântul vieții acelor pe care poate îi considerăm la fel de fără speranță ca și când ar fi în mormânt. Deși poate părea că nu sunt voioși să asculte sau să primească lumina adevărului, trebuie să ne facem partea fără să punem întrebări sau să ne clătinăm.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 442 engl. (rom. cap. *Lucrătorii*).

5. FIȚI O SOLUȚIE, NU O PROBLEMĂ

- a. **Cum putem fi în pericol de a fi cauza unora dintre încercările pe care le au de înfruntat frații și surorile noastre de credință?**
Maleahi 2:10; Marcu 3:25.

„Acesta nu este un timp când să criticăm. Lucrul de care e nevoie acum este simpatie sinceră și ajutor hotărât. În mod individual trebuie să luăm în considerare nevoile fraților noștri. Fiecare respirație devotată acestui lucru să fie folosită pentru a rosti cuvinte de încurajare. Fiecare putere să fie angajată în acțiuni care înalță.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 455, 456 engl. (rom. cap. *Editura din Norvegia*).

- b. **Având încercări în fața noastră, de ce trebuie să ne amintim?**
Psalm 138:7.

„Cărarea spre eliberarea de păcat trece pe la răstignirea eului, și prin luptă cu puterile întunericului. Nimeni să nu fie descurajat în perspectiva încercărilor aspre pe care le vom întâmpina în timpul strămtorării lui Iacov, care este încă în fața noastră. Trebuie să lucrăm în mod serios, îngrijorați nu pentru acel timp, ci pentru acum. Lucrul care ne lipsește este o cunoaștere acum a adevărului așa cum este El în Hristos, o experiență personală acum. În aceste ore prețioase de probă trebuie să strângem o experiență profundă, vie. Ne vom forma astfel caractere care ne vor asigura scăparea în acel timp de necaz.” – *Înalta noastră chemare*, p. 321 engl. (rom. pag. 318, cap. *Credința trebuie să răzbată prin întristare*).

„Doar cei care sunt dispuși să jertfească totul pentru viața veșnică o vor avea, dar va merita să suferi totul pentru ea; va merita să îți răstignești eul și să jertfești orice idol pentru a o avea. Greutatea veșnică de slavă, neîntrecută de altele, va contrabalansa orice comoară lumească și va eclipsa orice atracție pământească.” – *Ibid*, p. 189 engl. (rom. p. 186, cap. *Cum stai cu socotelile?*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Unde trebuie să începem să ne implicăm în împlinirea viziunilor solului lui Dumnezeu?
2. Cum trebuie să privim lucrurile care se opun în calea prezentării adevărului?
3. De ce este nevoie pentru ca o biserică să facă o lucrare plină de succes?
4. În ce sens trebuie să fim inspirați de exemplul lui Neemia în reformele sale?
5. Care este secretul pentru a avea protecția lui Dumnezeu în timpul de încercare?

Ridică-te pentru Isus!

„Trezește-te, tu care dormi, scoală-te din morți și Hristos îți va da lumină!” (Efeseni 5:14 engl.).

„Dumnezeu va face o mare lucrare în fiecare parte a câmpului, dacă, din inimi voioase, servii Săi vor da la o parte eul și vor lucra pentru slava Sa.” – *The Review and Herald*, 1 decembrie 1904.

Sugestii *Mărturii*, vol. 8, p. 244-254 engl. (rom. cap. Membrii laici să pornească) *Ibid.*, vol. pentru 9, p. 52-60 (rom. cap. Egoismul, o piedică pentru lucrarea lui Dumnezeu – studiu: *Distribuitorii de milostenii ai lui Dumnezeu; Marea luptă*, p. 612 engl. (rom. cap. *Ultima avertizare*).

Duminică

23 martie

1. CĂLĂUZIRE DIVINĂ

a. Cum diferă metodele de lucru ale lui Dumnezeu de cele ale omului? 1 Corinteni 1:26-31.

„Fiecare să lucreze în ramura de lucru pe care i-o indică Dumnezeu prin Duhul Său cel Sfânt. Sufletul trebuie să dea socoteală doar lui Dumnezeu... El va folosi pe cei de care vrea să se folosească. El va trece pe lângă oameni care nu au urmat sfatul Său, pe lângă oameni care simt că au suficientă înțelepciune pentru a se baza pe ea, și simt că sunt competenți; în schimb, Se va folosi de cei pe care acești preținși înțelepți îi consideră absolut incompetenți.” – *The Review and Herald*, 23 iulie 1895.

b. Ce echilibru ar trebui să ne caracterizeze? Psalmii 19:7-11; Efeseni 5:1, 2.

„O singură faptă de neascultare de Legea lui Dumnezeu din partea agentului uman responsabil nu poate fi contrabalansată de o răsplată chiar dacă aceasta ar consta din toate onorurile și împărățiile acestei lumi. Cu toate acestea, Satana va prezenta cele mai atrăgătoare ispite ale sale, și va folosi cele mai înșelătoare argumente pentru a-i convinge pe oameni să facă fără valoare poruncile lui Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 9 octombrie 1894.

2. CUM PUTEM RĂSCUMPĂRA TIMPUL?

a. Ce mesaj-cheie adresat celor din Efes este necesar acum, urgent? Efeseni 5:14-17.

„Pavel îi îndeamnă pe frații din Efes să răscumpere timpul pentru că zilele sunt rele. Acest îndemn se poate aplica foarte bine și la voi. Într-un sens este imposibil să răscumperi timpul; pentru că, odată scurs, s-a scurs pentru totdeauna. Dar sunteți chemați la reformă, să fiți zeloși pentru fapte bune în aceeași măsură în care v-ați neglijat datoria. Faceți o schimbare! Dublați-vă sânguinta pentru a vă face sigure chemarea și alegerea voastră. Păziți poruncile lui Dumnezeu, și trăiți ca și când legea Sa ar fi ochii din capul vostru. Folosiți la maximum fiecare moment pentru a lucra pentru propriul interes veșnic și pentru salvarea sufletelor din jurul vostru. Făcând astfel puteți să fiți salvați atât voi, cât și cei care sunt influențați de exemplul vostru într-o măsură mai mică sau mai mare. Acestea sunt motive pe care să le analizați cum trebuie.

Treziți-vă! Treziți-vă! Aveți o lucrare de făcut, și soarele vostru coboară repede spre apus. Puterile voastre slăbesc; dar orice părticică din voi, orice parte cât de mică a capacităților voastre aparține lui Dumnezeu, și trebuie să fie folosită serios și dezinteresat în serviciul Său. Lucrați în timp ce soarele încă mai zăbovește pe cer; pentru că ,vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra' (Ioan 9:4).

Vino, frate, vino așa cum ești, păcătos și mânjit. Lasă povara vinei tale asupra lui Isus, și prin credință cere meritele Sale. Vino acum, cât încă mai e har: vino mărturisind, vino cu un suflet pocăit, și Dumnezeu îți va da din belșug iertare. Nu îndrăzni să irosești încă o ocazie. Ascultă vocea harului care se roagă acum de tine să te scoli din morți pentru ca Hristos să îți dea lumină. Fiecare moment pare să se lege direct de destinele lumii nevăzute. Nu lăsa ca mândria ta și necredința să te facă să respingi și în continuare harul oferit. Dacă faci asta, vei fi lăsat să te plângi în cele din urmă: ,Secerișul a trecut, vara s-a isprăvit, și noi tot nu suntem mântuiți!' (Ieremia 8:20).

Așteptați în umilință înaintea lui Dumnezeu. Hotărâți-vă ca din această oră să îi aparțineți Domnului, făcând întreaga parte de datorie ce vă revine, încrezându-vă implicit în marea ispășire. Faceți aceasta și nu veți avea de ce să vă temeți. Restul călătoriei voastre în această viață va fi liniștit și fericit, și vă veți asigura acea viață care va continua atâta timp cât va trăi Dumnezeu.” – *Mărturie*, vol. 5, p. 353, 354 engl. (rom. cap. *Răscumpărând timpul*).

„Deși poți fi slab, greșit și păcătos, Domnul îți face oferta parteneriatului cu El. El te invită să vii sub instruirea divină. Unindu-vă cu Hristos, puteți face lucrările lui Dumnezeu.” – *Ibid.*, vol. 6, p. 438 engl. (rom. cap. *Comunitățile să fie redesteptate*).

3. TIMPUL SĂ TE TREZEȘTI

a. Cum reflectă datoria solemnă a lui Pavel față de neamuri (față de lume) exact ceea ce se cere de la fiecare dintre noi chiar în această oră? Efeseni 3:6-13.

„Aceasta este solia pe care am primit misiunea să v-o dau: trebuie să luați cuvintele adresate de Pavel bisericii din Efes ca adresate vouă personal. Prin înstrăinare, neunire, păreri diferite, Satana a împiedicat lucrarea prezentată de cuvintele apostolului. Dacă credincioșii ar fi pierdut din vedere eul, dacă ar fi refuzat să împlinească planurile ticluite de Satana pentru a împiedica lucrarea lui Dumnezeu, cât de departe am fi putut fi acum! Ani de zile au fost trimise solii indicând spre lucrarea pe care trebuie să o facem. Dar această lucrare nu a fost îndeplinită. Credincioșii au stat exact în drumul împlinirii ei, blocând calea prin invidie, bănuieli rele și gășire de greșeli. Ei au căutat locul cel mai de frunte. Afacerile comerciale au absorbit atenția și au consumat mijloacele care ar fi trebuit folosite pentru proclamarea soliei mântuitoare. Mulțumim lui Dumnezeu că s-a făcut ceva, dar s-ar fi putut face de zece mii de ori mai mult decât s-a făcut. Vrajmașul a strecurat o varietate de lucruri pentru a ocupa mintea credincioșilor. Timpul trece repede, lucrarea încă nu e făcută, și lumea devine din ce în ce mai rea. Și totuși, plin de milă, Duhul lui Dumnezeu încă mai luptă cu sufletele. Frați și surori, vă somez, îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu. Trebuie să ajungem la cei care nu au auzit niciodată de temeierile credinței noastre.” – *The Review and Herald*, 10 mai 1906.

„Când credința se prinde de Hristos, adevărul va aduce delectare sufletului, și serviciile religioase nu vor fi plictisitoare și neinteresante. Întâlnirile voastre sociale, acum slabe și lipsite de energie, vor fi revitalizate de Duhul Sfânt; zilnic veți avea o experiență bogată pe măsură ce practicați creștinismul pe care îl mărturișiți. Păcătoșii vor fi convertiți. Ei vor fi atinși de cuvântul adevărului și vor spune, așa cum au spus unii dintre cei care au auzit învățăturile lui Hristos: ‚Astăzi am văzut și am auzit lucruri minunate’.

Având în vedere ceea ce s-ar fi putut face dacă biserica ar împlini responsabilitățile date ei de Dumnezeu, vor mai dormi membrii, sau se vor trezi cu un sentiment al onoarei care li s-a dat prin providența plină de har a lui Dumnezeu? Vor strânge ei comorile moștenite, vor profita de lumina prezentă, și vor simți nevoia de a se ridica pentru a face față situației de urgență care apare? O, să se trezească toți și să dovedească lumii faptul că au o credință vie, că o problemă vitală se află în fața lumii, că Isus va veni în curând. Fie ca oamenii să vadă că noi credem că ne aflăm pe pragul lumii veșnice.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 437 engl. (rom. cap. *Comunitățile să fie redeșteptate*).

4. PREGĂTIȚI-VĂ!

- a. Care este secretul pentru a lumina lumea? Psalmii 25:9; 2 Corinteni 3:5; 5:7; Efeseni 6:10, 11, 14-18.**
-

„Nu cei mai străluciți, nici cei cu cele mai multe talente sunt cei care lucrează cu cele mai mari și mai durabile rezultate. Cine sunt cei mai eficienți lucrători? Cei care vor răspunde invitației: ‚Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; pentru că Eu sunt blând și smerit cu inima’ (Matei 11:29).

Dumnezeu va lua oameni care nu par atât de înzestrați, care nu au multă încredere în sine, și îi va face tari pe cei slabi pentru că se încred în Domnul ca El să facă pentru ei acele lucruri pe care ei nu le pot face pentru ei înșiși. Dumnezeu va accepta serviciul adus din toată inima și va completa El lipsurile.” – *Mărturiu*, vol. 6, p. 443, 444 engl. (rom. cap. *Înmulțirea înlesnirilor*).

- b. Înaintea cui vor fi chemați mulți să dea mărturie pentru adevăr? Psalm 119:46; Matei 10:18.**
-

„Nu este departe timpul când poporul lui Dumnezeu va fi chemat să dea mărturie înaintea domnitorilor pământului. Nici unul din douăzeci nu realizează cât de repede pășim spre marea criză din istoria noastră. Nu există timp pentru vanitate, pentru glume, pentru a ne angaja mințile în lucruri lipsite de importanță.

Regi, guvernatori și oameni mari vor auzi despre voi din rapoartele aceluia care vă sunt dușmani, și credința și caracterul vostru vor fi reprezentate greșit înaintea lor. Dar cei care sunt acuzați în mod fals vor avea ocazia să apară în prezența acuzatorilor lor, pentru a se apăra. Ei vor avea privilegiul de a aduce lumină înaintea aceluia care se numesc oamenii mari ai pământului...

Acum aveți ocazia să obțineți cele mai mari puteri intelectuale prin studiul cuvântului lui Dumnezeu. Dar dacă sunteți indolenți și nu săpați adânc în minele adevărului, nu veți fi pregătiți pentru criza care va veni în curând asupra noastră...

Nimeni să nu își imagineze că nu are nevoie să studieze pentru că nu va trebui să predice de la amvon. Nu poți ști ce îți poate cere Dumnezeu.” – *Înalta noastră chemare*, p. 355 engl. (rom. p. 352, cap. *O criză înaintea noastră*).

5. ÎN CURÂND... O SCENĂ UIMITOARE

- a. **De ce pregătire avem nevoie înainte de a împlini marea însărcinare pe care ne-a dat-o Hristos? 2 Corinteni 13:5, 6; 1 Petru 3:10, 11.**

„Vreți voi oare să fiți la fel de grijulii și de critici cu dispoziția, temperamentul și cuvintele voastre cum sunteți față de alții, ca Dumnezeu să nu fie dezonorat, și adevărul Său interpretat greșit? Discernământul vostru s-ar îmbunătăți mult, dacă ați face aceasta. Adevărul, cuvântul cel viu, ar fi ca un foc închis în oasele voastre, care ar străluci clar, distinct și de neconfundat, reprezentându-L pe Hristos lumii.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 296 engl.

- b. **Descrieți experiența glorioasă care este chemarea creștinului în lucrarea de încheiere a evangheliei. Ieremia 20:9; 1 Corinteni 9:16; 2 Corinteni 5:14 (prima parte).**

„Dumnezeu va lucra la inima oamenilor cu poziții umile în societate, oameni care nu au devenit insensibili față de razele de lumină strălucitoare pentru că ar fi privit prea mult timp lumina refuzând să facă vreo schimbare, sau să înainteze în ea. Mulți dintre aceștia [oamenii umili] vor fi văzuți grăbindu-se dintr-o parte în alta, constrânși de Duhul lui Dumnezeu să aducă lumină altora. Adevărul cuvântului lui Dumnezeu este ca un foc în oasele lor, umplându-i de o dorință arzătoare de a duce lumina la cei care stau în întuneric. Mulți, chiar și între cei fără educație formală, proclamă acum cuvintele lui Dumnezeu. Copiii sunt mânați de Duhul să meargă înainte și să proclame solia din cer. Duhul este revărsat asupra tuturor celor care se supun îndemnurilor Sale.” – *The Review and Herald*, 23 iulie 1895.

„Vrem să promovăm triumful crucii. Parola noastră să fie: Înainte, mereu înainte! Povara noastră pentru „ținuturile care sunt dincolo” nu trebuie depusă niciodată, până când întregul pământ a fost luminat de slava lui Dumnezeu.” – *Schițe din viața mea*, p. 375 engl. (rom. cap. *Un loc de educație pentru câmpuri misionare*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Ce echilibru se va manifesta în prezentarea adevărului lui Dumnezeu?**
2. **Cum vom răscumpăra timpul pierdut, de care L-am jefuit pe Dumnezeu?**
3. **Cum am fost distrași de la marea misiune?**
4. **De ce trebuie să studieze toți credincioșii punctele esențiale ale adevărului prezent, și aceasta în mod constant?**
5. **Descrieți scenele uimitoare profețite sub puterea Duhului Sfânt.**